Dosarul nr. 1-742/2020
1-20033752-12-1-10032020

SENTINŢĂ
În numele legii

30 octombrie 2023 mun. *****

Judecătoria *** (sediul Buiucani)** în componența:
Președintelui ședinței, judecătorul Garabagiu Valentina
Grefier
Chintea Oxana
cu participarea:
Procurorului
Barbalat Nadejda
Apărătorilor inculpaților Babără Marian, Suduc Marian
Partea vătămată
Plăcintă Tatiana
Avocatul părții vătămate
Maier Lucia
examinând în ședința de judecată publică, în procedură generală, cauza penală de învinuire a lui:

<u>cet.Fieraru Olga Vasile, d.n.***</u>,** originară și locuitoare a s.Suruceni, r.Ialoveni, cetățeancă a Republicii Moldova, de naționalitate romă, studii medii incomplete, divorțată, copii minori la întreținere, nesupusă militar, anterior nejudecatăîn comiterea infracțiunii prevăzute de articolul 165 alin. (2) lit. b) şi d) din Codul penal.

<u>cet.Fieraru Vladic Constantin, d.n.***</u>,** originar din r-nul Hîncești, s. Cărpineni și domiciliat în mun. Chișinău, str. *****, *****, cetățean a Republicii Moldova, studii medii, divorțat, 2 copii minori la întreținere, supus militar, anterior nejudecată

în comiterea infracțiunii prevăzute de art. 165 alin. (2) lit. b), d) Codul penal.
Procedura de citare legală respectată.
Date cu referire la examinarea cauzei penale: 06 aprilie 2020 – 30 octombrie 2023.

Cu referire la materialele cauzei penale și a probelor administrate și cercetate în ședința de judecată, instanța,

constată:

Fapta prejudiciabilă constatată.

În primăvara anului 2013, cet. **Fieraru Olga Vasile**, aflându-se pe teritoriul Republicii Moldova, urmărind scopul exploatării pentru cerșetorie, prin abuz de poziție de vulnerabilitate, manifestată prin situația precară a acestora din punct de vedere al supraviețuirii sociale, precum și prin înșelăciune, promițîndu-le un venit de circa 300 de dolari SUA pe lună, i-a recrutat pe cet. Buruianu Viorel și Plăcintă Tatiana în vederea plecării în or. Moscova, Federația Rusă pentru a cerși sub organizarea acesteia și altor persoane.

Fieraru Olga Vasile, acționînd în vederea realizării scopului infracțional menționat, le-a luat cet. Buruianu Viorel și Plăcintă Tatiana pașapoartele sub pretextul verificării dacă sunt în ordine.

Ulterior, Fieraru Olga, la 26.05.2013 i-a transportat pînă la autocarul de rută spre Moscova, Federația Rusă, de unde aceștia împreună cu Fieraru Olga Vasile, care a suportat toate cheltuielile necesare pentru transportare, au plecat spre Federația Rusă.

Ajungînd în țara de destinație, în perioada de timp 27.05.2013 - 13.07.2013, victimele Plăcintă Tatiana și Buruianu Viorel, au fost adăpostite de către Fieraru Olga Vasile, într-un apartament din orașul Bîcovo, regiunea Moscova, Federația Rusă, închiriat de către Fieraru Olga.

Astfel, în perioada menționată, cet. Fieraru Olga Vasile, a organizat practicarea cerșitului de către victime pe străzile orașului Bîcovo, regiunea Moscova, Federația Rusă, indicîndu-le zilnic locul exact unde cet. Plăcintă Tatiana și cet.Buruianu Viorel urmau să practice cerșitul între orele 07:00 -19.00-20.00, timp în care erau supravegheați de către cet. Fieraru Olga, care le lua în fiecare seară banii colectați.

În aceste circumstanțe, pe parcursul a două luni, cet. Plăcintă Tatiana și cet. Buruianu Viorel, au fost exploatați pentru cerșit, primind de la cet. Fieraru Olga suma de 100 de dolari SUA. Fieraru Olga refuza categoric să le transmită pașapoartele, pînă în momentul în care cet.Plăcintă Tatiana și cet. Buruianu Viorel, i-au spus că se vor adresa la poliție.

Prin urmare, inculpata Fieraru Olga Vasile a comis infracţiunea prevăzută art. 165 alin.(2) lit.b) Cod penal, și anume: *trafic de fiinţe umane, adică recrutarea, transportarea şi adăpostirea mai multor persoane, cu consimţământul acestora, în scop de exploatare pentru cerşetorie, acţiuni săvîrşite prin tăinuirea documentelor, prin înşelăciune şi abuz de poziţie de vulnerabilitate asupra a două persoane.*

De către organul de urmărire penală, Fieraru Vladic Constantin se învinuiește că în primăvara anului 2013, acționând de comun acord și prin înțelegere prealabilă cu cet.Fieraru Olga Vasile și alte persoane neidentificate de organul de urmărire penală, aflându-se pe teritoriul Republicii Moldova, urmărind scopul exploatării pentru cerșetorie, i-a transportat cu un automobil de culoare roșie din s. Buteni, r. Hîncesti, la domiciliul acestuia în s. Suruceni,

r.Ialoveni pe cet.Buruianu Viorel și Plăcintă Tatiana, recrutați anterior de către Fieraru Olga pentru cerșetorie pe teritoriul Federației Ruse prin abuz de poziție de vulnerabilitate, manifestată prin situația precară a acestora din punct de vedere al supraviețuirii sociale, precum și prin înșelăciune, promițîndu-le un venit de circa 300 de dolari SUA pe lună. Imediat ce au ajuns în s. Suruceni, r. laloveni, cet. Fieraru Olga Vasile, acționînd de comun acord și prin înțelegere prealabilă cu cet. Fieraru Vladic Constantin și alte persoane neidentificate de organul de urmărire penală în vederea realizării scopului infracțional menționat, le-a luat cet. Buruianu Viorel și Plăcintă Tatiana pașapoartele sub pretextul verificării dacă sunt în ordine.

Ulterior, în perioada menționată, cet. Fieraru Vladic Constantin, acționând de comun acord și prin înțelegere prealabilă cu cet. Fieraru Olga Vasile și alte persoane neidentificate de organul de urmărire penală, i-a transportat cu un automobil de culoare roșie pe cet. Buruianu Viorel și Plăcintă Tatiana în or. Chișinău, iar la 26.05.2013 i-a transportat până la autocarul de rută spre Moscova, Federația Rusă, de unde aceștia împreună cu Fieraru Olga Vasile, care a suportat toate cheltuielile necesare pentru transportare, au plecat spre Federația Rusă.

Ajungînd în țara de destinație, în perioada de timp 27.05.2013 - 13.07.2013, victimele Plăcintă Tatiana și Buruianu Viorel, au fost adăpostite de către Fieraru Olga Vasile, într-un apartament din orașul Bîcovo, regiunea Moscova, Federația Rusă, închiriat de către Fieraru Olga și alte persoane neidentificate de organul de urmărire penală.

Astfel, în perioada menționată, cet. Fieraru Olga Vasile, acționînd de comun acord și prin înțelegere prealabilă cu cet. Fieraru Vladic Constantin și alte persoane nestabilite de organul de urmărire penală, au organizat practicarea cerșitului de către victime pe străzile orașului Bîcovo, regiunea Moscova, Federația Rusă, indicîndu-le zilnic locul exact unde cet. Plăcintă Tatiana și cet.Buruianu Viorel urmau să practice cerșitul între orele 07:00 -19.00-20.00, timp în care erau supravegheați de către cet. Fieraru Olga, care le lua în fiecare seară banii colectați.

În aceste circumstanțe, pe parcursul a două luni, cet. Plăcintă Tatiana și cet. Buruianu Viorel, au fost exploatați pentru cerșit de către persoanele menționate, primind de la cet. Fieraru Olga suma de 100 de dolari SUA, timp în care la refuzul cet. Plăcintă Tatiana și cet.Buruianu Viorel, de a practica cerșitul în continuare cet. Fieraru Vladic Constantin, telefonic îi amenința cu aplicarea violenței fizice și cu crearea de problemelor în cazul în care se vor întoarce în Republica Moldova, iar Fieraru Olga refuza categoric să le transmită pașapoartele, pînă în momentul în care cet.Plăcintă Tatiana și cet. Buruianu Viorel, i-au spus că se vor adresa la poliție.

Organul de urmărire penală a calificat acțiunile inculpatului Fieraru Vladic Constantin conform prevederilor art. 165 alin.(2) lit.b), d) Cod penal, și anume: *trafic de ființe umane, adică, transportarea mai multor persoane, cu consimțământul acestora, în scop de exploatare pentru cerșetorie, acțiuni săvârșite prin amenințare cu aplicarea violenței fizice, prin înșelăciune și abuz de poziție de vulnerabilitate asupra a două persoane și de mai multe persoane*

Privind procedura.

În ședința de judecată, procurorul, inculpații Fieraru Olga și Fieraru Vladic și apărătorii acestora, avocații Marian Suduc, care acționează în interesele inculpatei în temeiul mandatului

avocaţial nr. 1253096 din 01 aprilie 2019 (vol. IV, f.d.16) și Babără Marian, care acționează în interesele inculpatului în temeiul mandatului avocaţial nr. 1139085 din 07 noiembrie 2018 (vol. I, f.d.126), au solicitat examinarea cauzei în procedură generală, în ședința publică şi în limba de stat, având în vedere că inculpații nu recunosc faptele invocate în rechizitoriu, iar în acest sens, în conformitate cu articolele 351 şi 352 din Codul de procedură penală, instanța de judecată a dispus examinarea cauzei penale în procedură generală.

Poziția inculpaților în şedinţă de judecată.

Inculpata ***Fieraru Olga,*** fiind audiată în ședința de judecată, a declarat următoarele: Pe Plăcinta Tatiana o cunoaște, careva rude sau prieteni nu sunt, au fost în relații bune cu dumneaei. Învinuirea nu o recunoaște. Fieraru Vladic este fostul ei soț cu care au 3 copii minori. Cu Vladic Fieraru au divorțat oficial 2 ani în urmă, dar neoficial s-au despărțit de 8 ani, locuia în Suruceni, r-ul Ialoveni. În Republica Moldova nu stă permanent, când vine în Moldova, este de găsit la Ialoveni, sat. Suruceni acolo unde are viza de reședință. Cu Vladic nu a avut ce împărți, deoarece casa i-a rămas ei de la bunica, însă actele încă nu sunt pe ea ci pe bunica care este decedată. Cu Placinta Tatiana s-au cunoscut prin nănașa (nu ține minte numele) ei în 2013, în aceiași zi. Cu nanașa lui Placinta Tatiana, este rudă din partea tatei, care o cunoaște de mic copil. Ele au venit într-o zi la ea acasă și cu soțul Tatianei, pare-se se numește Viorel. Ei au venit acasă și au cerut să îi ajute știind că sunt mai mult la Moscova, să o ajute pe doamna Tatiana, după câte a înțeles că nu avea unde locui, că s-a certat cu fiica ei, că a fost alungată și voia să plece din cauza că nu are unde trăi, vrea să lucreze și să facă bani. După asta personal ia spus că lucrează mai mult la Moscova cu vânzarea de parfumuri și a lenjeriei de pat. Tatiana i-a spus că vrea să meargă cu cerșitul, că cunoaște acest lucru, lucrează tot așa aici la Moldova dar nu face mulți bani, dar știe din cauza că ea a mai fost peste hotare cu cerșitul și a făcut bani, astfel știe că se fac bani. Fieraru Olga ia spus că dacă vrea să meargă cu dânsa, apartamentele sunt foarte scumpe și trebuie să achite în două apartamentul unde v-or locui. Referitor la câte persoane locuiesc și care este plata pentru apartament nu i-a spus din cauza că nu cunoștea exact. Ia spus că v-or pleca împreună și acolo o să caute un apartament în chirie care să îl achite în mod egal. Dânsa a fost de acord și ea îi dădea curajul și insista ca mai repede să se pornească. După asta trebuia să se pornească dacă nu greșesc a doua zi și Placinta Tatiana și cu Viorel au rămas la ei să doarmă. A doua zi nu s-au pornit, dânsa nu avea bani de drum, Fieraru Olga nu aveam bani să-i împrumute, ea s-a dus în oraș și a găsit bani, de unde i-a găsit nu știe dar probabil a cerșit. A doua zi tot au dormit la ei, ba chiar au stat câteva zile la ei până a strâns banii. După ce au strâns banii a spus că pot să se pornească deoarece ea a grămădit bani de bilete. După care s-au pornit la gara de autobuze și au cumpărat biletele împreună și au mers cu autobuzul spre Moscova o zi. Când au ajuns la Moscova au fost la apartament la cunoscuții ei (Fieraru Olga) până ce o să găsească un apartament al lor, și au stat acolo două săptămâni. Numele cunoscuților nu le ține minte dar ține minte că era o fată pe numele Ina, regiunea nu o ține minte și nici adresa. Apartamentul avea mai multe odăi, aproximativ 4-5 odăi, mai erau și alte familii, cu Tatiana și soțul ei au locuit într-o cameră. În apartament mai erau și alte persoane, două familii, era o fată cu 2 copii pe care îi

cunoaște. Ei trebuiau să achite aproximativ 150 dolari de persoană. După asta Tatiana cu Viorel au plecat fără să-i spună nimic, doar au sunat-o și i-au spus să le dea hainele deoarece pleacă la lucru în altă parte. Cu ce se ocupau ei anume nu cunoaște probabil cerșeau, personal lucra cu marfa prin magazine, prin oficii etc. Tatiana a telefonat-o să îi dea hainele, ea a scos hainele ei și le-a lăsat, ei nu i-au plătit nimic, a rămas ea să achite toată chiria din cauza că ea răspundeam pentru ei. Hainele le-a lăsat în fața blocului și ei le-au luat, când au venit să le ia nu cunoaște din cauza că nu i-a văzut. Ea a cerut să achite partea lor pentru chirie, dar ea (Plăcintă Tatiana) i-a spus că nu are bani și nu îi va achita, ei erau agresivi și serviți, soțul ei era agresiv și nu a vrut să se pună cu dânsul, des a scăpat-o din bătăile soțului ei. Ea a achitat stăpânei apartamentului suma ce o datoram atât ea și deja partea lor. La o 1-2 săptămâni a venit soțul ei Fieraru Vladic din cauza că ea l-a sunat și i-a povestit situația. Soțul său se ocupa tot cu vânzările ca și dânsa.

Această perioadă de 2 săptămâni cât a locuit cu Placinta Tatiana nu au avut conflicte, până la acel sunet, ei vreo 2-3 zile nu au venit să doarmă acasă, ea i-a sunat și le-a spus să vină să plătească chiria și atunci i-au zis că ei pleacă.

La întrebările participanților la proces a comunicat următoarele:

Tatiana i-a spus că știe unde vrea să plece, știe cum să se descurce la Moscova dar au nevoie doar de ajutorul cu casa, cu chiria. De la Tatiana nu a primit careva bani. Doar ea i-a dat dacă nu greșește 100 dolari ca să îi trimită fiicei ei, acești bani ea i-a trimis prin bancă (transfer) datele bancare tot Tatiana i le-a comunicat, ea fiind cu dânsa când a fost făcut transferul, menționează că banii au fost transferați de pe numele său. Ei veneau cu mâncarea lor, ori îi ziceau să cumpere ea și apoi o să-i dea bani, mai erau situații când cumpăra ea mâncarea dar nu îi mai cerea bani. Tatiana i-a spus că ei cerșesc la Moscova, ieșeau pe afară, strada nu o cunoaște.

Soțul său a venit la Moscova peste o lună, au început să lucreze împreună și s-au întors în Moldova peste jumătate de an. După ce s-au întors nu a mai văzut-o pe Tatiana, abia a văzut-o în ședința de judecată. La acel moment când a plecat cu Tatiana și soțul ei, copii ei erau acasă. Până a se vedea la organele de drept, Plăcinta Tatiana nu i-a înaintat nici o pretenție referitor la bani. Cu nănașa Tatianei s-au mai întâlnit întâmplător la piață deoarece dânsa lucrează acolo, atunci despre Tatiana nu au vorbit nimic.

La îndemnul Tatianei a practicat și ea câteva zile la cerșit, dar nu cerșea împreună cu dânșii. Câteva zile a cerșit și ea la drum, dar a văzut că nu poate lucra ca cerșetor și a continuat cu lucrul său inițial, cu parfumurile și lenjeria de pat. Atunci a cerșit prima și ultima dată.

Apartamentul unde a stat era a unei bune cunoscute, și vorba că era ”nănașa sa” era din cauza că erau cunoscute tare bune. Ina tot lucra cu lenjeria de pat. Menționează că ea cu soțul aveau de fapt nănași de cununie, numele nașei sale de cununie este Natașa.

Viorel, soțul Tatianei avea probleme cu piciorul (era vizibil roșu) dar nu avea careva dizabilități, putea să meargă.

Când au trecut frontiera stăteau împreună, și documentele i-au transmis ei din cauza că ea era prima în autobuz, după ce a trecut vama, pașapoartele au rămas la ei.

A primit un sunet de la Tatiana precum să-i dea lucrurile personale. În geanta cu haine erau toate lucrurile lor, inclusiv și pașapoartele probabil. Telefonic Tatiana nu i-a spus nimic despre pașapoarte. Menționează că hainele deja erau strânse în geantă.

Viorel era agresiv cu soția lui. Tatiana cu Viorel nu au venit acasă câteva zile, la care ea telefonic le-a spus ca să vină să achite apartamentul, atunci Tatiana a sunat-o și i-a spus să îi dea geanta cu haine. La momentul când a făcut cunoștință cu Tatiana avea mâna puțin sucită, dar deja la organele de drept a văzut că și piciorul avea un defect.

Până a se duce cu Tatiana la acel apartament, menționează că anterior a mai locuit acolo, cunoștea unde se duce. Tatianei i-a spus că se duc la niște cunoscuți și apoi urmează să caute alt apartament. Ea a scris anunț că caută apartament dar nu a găsit așa repede, trebuia să mai aștepte. Voia să schimbe apartamentul din cauza că în camera unde stăteau era un spațiu foarte mic.

Tatiana i-a spus verbal cum trebuie să cerșească. Ea a fost doar prima dată cum poate să se deplaseze, unde este metroul sau stația de autobuze și mai departe ei se descurcau singuri. Când prima data Tatiana a venit la ei acasă (Fieraru Olga) era singură, mai târziu a venit și soțul său, soțul nu a asistat la acea discuție, mai târziu după ce a plecat nănașa i-a comunicat despre faptul că Tatiana cu Viorel o să meargă cu ea la Moscova. Astfel nu susține declarațiile martorilor.

Pe Burduja Natalia o cunoaște, a locuit acolo împreună cu ei. Cu ce se ocupa nu știe, dar cunoaște că se ocupa cu vânzările. Ei nu prea se vedeau cu persoanele astea, mai comunica cu acea fată despre care a spus că avea doi copii.

Careva placate cu inscripții cerând ajutor nu a făcut, dacă nu greșește Tatiana i-a arătat acel placat, și ea i-a arătat că o literă nu era scrisă corect și i-a spus să o corecteze. Acel placat a fost făcut de către Viorel pentru Tatiana. Dacă nu greșește, soțul său a vorbit cu Viorel despre faptul neachitării arendei pentru apartament. Ea a vorbit cu soțul despre situație, a început să plângă și soțul l-a sunat pe Viorel, despre acest fapt i-a zis soțul. Tatiana cu Viorel aveau un telefon, care practic era mai mult la Viorel. Ei comunicau cu Tatiana.

Pe Ghidirimu Ion nu îl cunosc. După câte ține minte soțul său nu a fost la satul lor de baștină ca să îi aducă. Nu cunoaște unde locuia Tatiana cu soțul ei, nu cunoaște nimic despre ei, dar ea(Plăcintă Tatiana) cunoaște tot despre ei. Cunoaște informația doar ceea ce i-a fost spus de către nănașa ei.

Se gândește că Tatiana s-a plâns la organele de drept pe ea și soțul său din cauza că ea cu fiica ei au vrut să scoată bani din ei. Confirmă că Tatiana nu a solicitat niciodată bani de la ea, dar motivul de ce a făcut așa nu are nici o idee, se gândește că a vrut bani.

Inculpatul ***Fieraru Vladic,*** fiind audiată în ședința de judecată, a declarat următoarele:

Fieraru Olga, este fosta soție, oficial au divorțat anul trecut, împreună au 3 copii minori. Pe partea vătămată Plăcintă Tatiana, când a fost la ei acasă din partea rudelor. Dar nu sunt rude cu Plăcintă Tatiana, nu sunt în careva relații. În 2013 era în căsătorie oficial cu Fieraru Olga. Cet. Placintă Tatiana cu soțul său și nănașa lor Plăcintă nu ține minte cum îi spune, în ospeție la noi, precum că știau că sunt prin Rusia cu Fieraru Olga, se aflau prin Moscova și au venit să ceară o mâna de ajutor la ei. El în acea zi când au venit ei, nu era acasă, ei discutau cu Fieraru O. și deja

seara când a sosit acasă a găsit persoanele menționate la dânsul acasă. El a vorbit doar cu soțul cet. Plăcintă Tatiana (partea vătămată) și dlui a început să-i spună că are probleme cu piciorul și are nevoie de operație la picior. Și are nevoie de ajutor temporar pentru 1-2 săptămâni cu cazarea la Moscova. Lui îi trebuia să strângă bani pentru picior, el i-a spus că „vrea să se ducă cu cerșitul pentru a strânge bani pentru operație la picior". Aceasta a înțeles din vorbele lui, că vrea să se ducă cu cerșitul în Moscova. Nu a avut nimic împotrivă cât au vorbit, dar i-a explicat că este problema cu gazda, a fost însă rugat insistent și frumos să-l ajut și pe el și pe soție cu cazarea în Moscova temporar. El (Fieraru Vladic) a fost de acord și i-a spus că-i dă o mână de ajutor, pe 1-2 săptămâni cu gazda, dar i-a explicat că sunt mai multe persoane. Cu soțul cet. Plăcintă doar a dat acordul să plece cu Fieraru Olga și temporar să stea 2 săptămîni în Moscova unde locuia și închiria, nu poate spune adresa unde închiria, dacă nu se înșeală undeva raionul Bîcova. Despre faptul că cu plată sau fără plată cu cet. Placintă s-a înțeles Fieraru Olga. Și peste 3-4 zile Fieraru Olga trebuia să se ducă în Moscova, la ei a rămas marfă, ei se ocupau cu vânzările în stradă. El (Fieraru Vladic) nu a putut să plece cu ei odată, deoarece persoana care aștepta marfa este din Turcia.

Personal referitor cu plecarea la Moscova, cu cineva în afară de soțul doamnei Plăcintă nu a discutat. De la soțul doamnei Plăcintă a înțeles că s-a discutat despre gazda de la Moscova. Atunci la el acasă soții Plăcintă au stat vreo 3-4 zile. Ulterior ei au plecat, nu i-a petrecut, dar știe că s-au dus cu autobusul Plăcinta Tatiana cu soțul și cu Fieraru Olga împreună. Biletele au fost cumpărate din Chișinău, de către Fieraru Olga de la AutoGară spre Moscova, și au plecat împreună la Moscova.

La gazda de la Moscova a locuit soții Plăcintă, Fieraru Olga și nănașii lui, erau o gazdă cu vreo 5 odăi, era ceva mai ieftin, nu căutau comodități.

Peste vreo o săptămână jumătate aproximativ, a fost sunat de Fieraru Olga, și i-a spus că soții Plăcintă, nu vroiau să plece de la gazdă de acolo și tot Fieraru Olga i-a spus că soții Plăcintă făceau probleme veneau cu băuturi spirtoase și făceau gălăgie.

Din câte cunoaște, soții Plăcinta au stat o săptămână jumătate și din apelurile telefonice de la Fieraru Olga, a înțeles că ei au început a face probleme, umblau cu cerșitul, atunci Fieraru Olga i-a dat receptorul să vorbească cu soțul Plăcintă pentru ca să-i spună să plece de la gazdă, altfel îi va da afară pe toți de la gazdă. Soțul cet. Plăcintă era cam agresiv pe telefon probabil era chiar servit și a ridicat și el tonul. El (Fieraru Vladic) i-a spus că peste 1-2 săptămâni vine acolo, și le-a spus că deja i-a ajutat și i-a spus să plece să nu facă probleme.

Ulterior a venit peste 1 lună jumătate și el la Moscova, de când au plecat soții Plăcintă la Moscova și deja soții Plăcintă nu erau la gazdă. Nu recunoaște de ce este învinuit, dacă avea să practice cerșitul cu Fieraru Olga, avea să meargă împreună cu mașina personală. Dar așa la fiecare au fost interesele diferite, soții Plăcinta au plecat pe interesele sale, el se ocupa cu vânzarea mărfii din Turcia, de aceea și a rămas acasă ca să aștepte marfa și când a primit apelul din Turcia s-a dus spre Moscova. Marfa trebuia să o primească la Rusia. Și când deja a ajuns în Moscova, soții Plăcintă deja nu mai erau.

La Moscova se ocupau cu vânzări în public, se duceau la piața Angro, cumpărau la preț de Angro, adăugau procentul său și ulterior distribuiau în stradă.

La întrebările participanților la proces a comunicat următoarele:

Ulterior după cele întâmplate nu au fost sunați de partea vătămată Plăcintă referitor la careva pretenții, doar a fost citat la poliție, prin 2018, peste aproximativ 6-7 ani.

După ce a fost la poliție, ulterior cu partea vătămată nu a vorbit absolut nimic.

Automobilul era pe numere lituaniene Craisler Stratus de culoare sură. Nu a fost în Hîncești, s. Bușteni la Plăcintă. Idee nu are unde ea locuiește. Până la Craisler Stratus, nu ține minte să avut mașină de culoare roșie.

Nănașii săi care erau la Moscova se ocupau cu vânzările în stradă. Fieraru Olga se ocupa cu dânsul cu vânzările. Nu era înregistrată această activitate la Moscova, era neoficial. Vindeau lingerie de pat. Fiecare prin locațiile sale, umblau și propuneau marfă. Nu ține minte dacă cu ei mai erau persoane implicate. Soții Plăcintă au spus că vor achita pentru sine serviciile comunale, dar nu este la curent dacă au achitat sau nu.

Bilete pentru Plăcintă au fost procurați din banii familiei Fieraru, deoarece ei financiar nu au avut posibilitate, chiar nici nănașa lor nu a avut posibilitate financiară, de aceea și au fost rugați de soții Plăcintă pentru acest ajutor.

Buruiană Viorel avea probleme la picior, pe partea dreaptă, era vânăt foarte tare, dacă nu greșește avea probleme cu piciorul drept. Nu s-a interesat referitor la probleme lui Buruiană Viorel, deoarece nu a avut interes la acest lucru. Soții Plăcintă au spus că vor ieși cu cerșitul și vor întoarce banii, au spus că în 2 săptămâni vor reuși să facă bani pentru a găsi altă gazdă. Acolo în afară de familia Fieraru, nașii lui, erau și alte familii care nici nu le cunoaște. Acolo sunt închiriate camere și fiecare cameră avea cheia sa.

Pentru camera oferită lui Plăcintă, s-a înțeles Fieraru Olga, dar Plăcintă trebuiau să achite chiria personal, nu prin intermediul familiei lui. Starea materială a lui Plăcintă și Buruiană era grea.

La familia lui starea materială era normală, ei lucrau. Nu cunoaște cu ce se ocupau celelalte familii care închiriau alte camere în apartamentul din Moscova. Fieraru Olga i-a spus doar că „trebuie de ajutat că sunt neamuri de ale mele", prin ajutor se avea în vedere „procurarea biletelor și cazarea temporară în Moscova". Fieraru Olga l-a sunat și i-a spus că Buruiană cu Plăcintă făceau probleme și gălăgie. Nu s-a interesat dacă i-au fost întorși lui Fieraru Olga banii înapoi pentru bilete. Nu poate spune, ce motiv i-ar face pe Buruiană cu Plăcintă să facă așa declarații împotriva lui. Nu poate înțelege de ce au făcut ei așa asemenea declarații, el a fost șocat când a fost dus la CA. De atunci nu a vrut să ducă discuții cu Buruiană sau cu Plăcintă, pentru că se temea să nu fie învinuit de ceva ulterior. Plăcintă a dat diferite declarații și a declarat că el a avut un automobil Jiguli de culoare roșie, și în judecată partea vătămată a făcut declarații mincinoase, el nu a avut mașină Jiguli de culoare roșie. Când a citit declarațiile cet. Plăcintă a rămas șocat, nu era nimic adevărat și atunci a făcut concluzia că nu este „rezon" să se apropie de ea să discute, pentru ca ea să nu facă careva plângeri pe el. Plăcintă a scris în declarații, că el (Fieraru Vladic) îi este dator cu 1000 dolari SUA, a spus că are pretenții față de el 1000 dolari

SUA, a menționat că a lucrat cu Fieraru Olga 3 luni. El (Fieraru Vladic) nu are pentru ce întoarce 1000 dolari pentru că acestea sunt minciuni, nu a fost nici o înțelege nici cu Fieraru Olga, pe 3 luni cum spunea partea vătămată. Nu are idee cine a impus partea vătămată și i-a spus să facă așa declarații. Presupune că partea vătămată a fost impusă de cineva să scrie plângere pe el și să dea asemenea declarații. Consideră că partea vătămată nu ar fi avut nici un motiv să scrie așa ceva.

Declarații:

În şedinţă de judecată, partea vătămată ***Placinta Tatiana***, a declarat următoarele:

Îi cunoaște pe inculpații Fieraru Olga și Vladic. A făcut cunoștință cu Vladic și Olga la ei acasă. A fost telefonată de o persoană necunoscută, care s-a dovedit a fi inculpata Olga, și a spus să vină până la ea împreună cu soțul pentru ca să meargă cu cerșitul. A fost împreună atunci cu soțul la ei acasă în Suruceni și cu nănășica sa. Soțul său este Viorel Buruiană, la moment este decedat, de jumătate de an în urmă.

A intrat în casă, Olga ia pus la masă pe toți trei, ea, soțul și nănășica, au dormit la ei acasă pentru 2 zile. Și ei au spus să se ducă cu cerșitul în Moscova, câte 300$ dolari USD pe lună. Era vorba să se ducă ea și cu soțul său cu cerșitul. În Moscova trebuia să trăiască la gazdă, într-un apartament mai multe persoane. Soții Fieraru spuneau că la Moscova este casă unde vor locui. Banii de pe cerșit din Moscova le dădeau lor, când erau la ei acasă ei în Suruceni, spuneau că vor fi în Moscova. Au discutat despre condițiile acasă cu Olga și Vladic. Au stat 2 zile la ei, și au plecat peste vreo 2-3 zile la Moscova. Olga și cu Vladic au cumpărat bilete. Cu autobuzul s-a dus la Moscova de la Gara de Nord, până la Gara de Nord s-au dus cu rutiera cu Olga. Vladic atunci nu a mers. Olga a mers cu ei în Moscova, cu autobuzul. Au ajuns la Moscova și s-au dus la un apartament, dar nu știe unde. Olga le-a luat documentele, pașaportul ei și a soțului și le-a făcut xerox și nu le-a dat pașaportul înapoi, îl țineau la ei cât timp au lucrat acolo. Pașaportul i-a fost întors peste 2 luni când trebuia să vină acasă.

Când a ajuns la Moscova a mers cu Olga în apartament, ea le-a arătat unde vor locui. În acel apartament locuiau într-o cameră cu o doamnă care dormea la podele, ea și soțul. Olga locuia în același apartament numai că în altă odaie. A fost pusă cu cerutul la gară și la traseu, cerșea cu soțul împreună, ea dintr-o parte și el din altă parte. Se duceau până la locul unde să cerșească cu trenul, Olga mergea cu ei pentru ca să strângă banii de 3 ori pe zi, de fiecare dată când se duceau la cerșit ea mergea cu ei pentru a strânge banii. Cât ei cerșeau, Olga se plimba prin apropiere. Lucrau în fiecare zi, dar când ploua stăteau acasă. Producte cumpăra Olga și le făcea mâncare tot Olga. Olga le plătea drumul și răspundea ea de tot, ei bani de buzunar nu aveau, ei nu se duceau după producte sau altceva. În așa mod au lucrat 2 luni de zile. Pentru aceste 2 luni de zile, fiicei sale i-au trimis 100 de dolari.

Unde cerșea, Olga s-a îndepărtat de ei și îi spunea că „O să vă gîtuie Vlad, dacă nu o să cereți cât trebuiește”. Ulterior o cunoscută le-a dat pașapoartele lor de la Olga. Cunoscuta aceea le-a adus la gară pașapoartele. Acea cunoscută era o moldoveancă, și ea prin cerșit și-a făcut bani de drum și am venit acasă și Vlad a spus că „Dacă nu vom cerși, ne omoară acolo”. Vlad a transmis acest mesaj prin Olga, așa din spusele lui Olga. Și ei s-au speriat și au venit acasă. Duceau acasă câte jumătate de pachet de bănuți rusești. Olga număra banii în cameră pentru ca să nu vadă ei.

Ea (Placinta Tatiana) cerea banii de la Olga, și ea spunea că îi va da luna viitoare. Olga ia lăsat la gară, dar nu știe de ce ia lăsat.

Olga spunea să cerșească până la urmă. După 2 luni nu a vrut să lucreze că nu era plătită, și probabil s-ar fi supărat pe acest fapt. Nu a mai văzut-o ulterior pe Olga până la judecată. S-a adresat prin nănășica la Olga referitor la bani, nănășica este un neam cu Olga. Nănășica i-a spus despre acest fapt, dar ce i-a spus Olga ei, nu știe.

La întrebările participanților la proces a comunicat:

Până la acest caz nu au fost cu cerșitul, și nu s-a ocupat cu asta. Totul a avut loc în anul 2012 sau 2013. Ea a avut insult la cap și nu ține minte totul bine, este invalidă de grupul 2, are probleme cu mâna și piciorul de la insult. În 2013 nu locuia în Suruceni, dar în Buțăni, r-nul Hîncești. Viorel lucra, pe acasă. Pe nănașa de cununie o cheamă Raia Bogdan.

A fost de acord, deoarece a fost nevoită, că și ea este invalid și Viorel avea probleme.

Atunci în casă când vorbeau, ne explica cum urma să lucrăm în Moscova, doar Olga, Vladic nu se implica în discuția asta. Vladic spunea prin Olga „Că ne va ucide dacă nu vom face bani", totul spunea prin Olga, dar el personal nu spunea nimic.

Până a pleca în Moscova, Olga a telefonat-o, fiica sa avea telefon mobil, Olga o suna pe fata ei. Nu ține minte exact dacă a fost telefonată. Soțul său avea telefon și Olga îl telefona pe el.

Prima dată i-a văzut pe Olga și Vladic când a fost dusă de nănășica la ei acasă.

La Moscova când cerșea avea un placat pe care scria „Pomoghite pojalusta", acel placat a fost făcut de Olga, soțul său Viorel la fel avea placat de acesta.

Când traversau frontiera, pașapoartele erau la ei, până au ajuns acolo și ulterior li s-a făcut xerox la ele, după aceasta nu le-a mai văzut.

În camera care locuia ea cu Viorel, locuia o doamnă în etate, care era cunoscută cu nănășa lu Olga, ea la fel se ocupa cu cerșitul. Nănășa lui Olga locuia cu ea într-o cameră. Mai erau persoane în apartament, dar ea se ducea la lucru, veneam acasă, mânca și se culca. Dimineața se trezeau la 7 dimineața și se întorceau acasă la jumătate la 8, seara, câteodată la 7, când era trenul.

În acel apartament, persoanele dormeau pe jos, erau 3 sau 4 camere. În acel apartament mai erau 2 femei care erau cu cerșitul. Nici ea și nici soțul său nu sunt romi, nu știe naționalitatea la celelalte persoane.

Olga a sărit la bătaie la ea, dar nu știe din ce cauză, nu ține minte pentru ce. Atunci Viorel i-a luat apărarea. Vrea să înainteze o acțiune civilă, are pretenții materiale și morale.

Olga se comporta rău față de ei la Moscova. După o lună de zile a început a fi rău, Olga se comporta rău, nu le plătea ce a promis. Asta are în vedere când spune că se purta rău. Și din această cauză au început a se certa. După ce nu le-au fost plătiți banii și i-a cerut s-au început conflictele. Ei nu s-a dus la lucru 3 zile până nu le dădea banii.

În Moldova i-a transmis lui Olga prin nănășica rugăminte să-i întoarcă banii, la care Olga a spus că nu are nevoie.

Insultul l-a suportat după ce a venit acasă din Moscova. Aceste probleme de mână nu erau până atunci. Starea fizică și morală la era rea, inițial era bună, dar ulterior a devenit rău în

Moscova. În Moscova ea locuia pe un pat cu Viorel, iar „baba” dormea jos pe matras, și-a așternut jos. Ei mâncau, erau hrăniți, li se aducea ceai.

Nu a rugat-o pe nănașa Raisa să le caute ceva de lucru.

Când erau la Moscova, nu au ieșit din apartament, dar li se dădea voie să iasă afară să meargă, să se plimbe. Când cerșeau se duceau, li se permitea să meargă, apa le aducea Olga. După ce acea persoană le-a întors pașapoartele, au cerșit numai 1 zi pentru a pleca acasă, și din acel oraș unde cerșeau au plecat în Moldova cu autobuzul și a venit fiica și i-a întâlnit la Chișinău, pentru că nu aveau de drum. Cât au stat acolo nu a vorbit cu nimeni. Tot ce a primit s-a trimis 100 de dolari de la Olga și gata. Nu aveau telefon și nu puteau suna.

Ea s-a adresat la poliție ulterior că nu le dădea banii Olga, a trecut mult timp deja când s-a adresat. Nu s-a adresat mai înainte că a crezut că-i va întoarce banii și nu voi avea nimic cu asta. Nimeni nu a rugat-o, sau îndrumat-o să se adreseze la poliție. Nu știe peste cât timp a devenit invalidă de grupa II. Legitimația de invaliditate o are de vreo 8 ani. Când era acasă la Olga, ea l-ia explicat ce vor face și cu ce se vor ocupa.

Până a pleca în Moscova. Olga și Vladic nu au fost la ea acasă niciodată, ea (Placinta Tatiana) a plecat la ei. La Olga acasă, a fost ea, nănășica, Viorel, Vladic și Olga. Cu Vlad la Moscova nu s-au văzut, până la judecată și poliție nu l-au mai văzut. Când a venit de la Moscova, prin „stare mai rea” are în vedere că se simțea rău. Se simțea rău că nu i-au fost dați banii, a muncit degeaba. Viorel a avut probleme cu piciorul și a avut nevoie de operație la picior.

Când au venit acasă la Olga și Vladic, au venit ca să-i ia la lucru, cu cerșitul. Nu știe de ce s-au dus anume la ei, s-au dus prin nănașă. Prin nanașă i-a găsit pe Olga și Vladic. Ei i-au căutat pe Olga și Vladic. Soțul său nu i-a spus că a mai fost anterior în Ucraina cu cerșitul. Cu soțul a început a locui de 7 ani, când au fost la Olga și Vladic acasă, ei deja trăiau de mult timp împreună. Nu ține minte cât timp au trăit împreună până a se duce la Moscova. Au știut că Olga și Vladic duc oamenii cu cerșitul, prin nănașa, nănașa ia spus că sunt niște oameni care pot să-i ajute.

Fiind în Moscova, a cerut deseori să-i dea banii. Trecuse 1 lună de zile și ea a cerut banii, la care Olga i-a spus „Mai așteptați un pic”. Banii din cerșit nu-i cheltuia, îi dădea pe mâna ei. Olga venea 3 ori pe zi și lua banii de la ei.

Munca de cerșit e ușoară, se așeza jos dacă obosea și ea și Viorel. Se prefăcea că are o problemă de sănătate când o vedeau oamenii, se prefăcea „calică” de mână. Soțul său avea piciorul umflat. Când a spus că vor să plece acasă Olga ia lăsat la gară și le-a spus că „Vlad o să vă ucidă”. Ea vreo 2 săptămâni îi spunea lui Olga să-i dea banii să trimită la fata sa. A rugat-o pe Olga să le dea bani să se ducă acasă. Și ea (Placinta Tatina) s-a dus cu cerșitul o zi și a venit pe urmă acasă. Olga singură le-a transmis pașaportul prin acea persoană.

Până la cele întâmplate din țară nu a ieșit, a fost doar o singură data la Moscova. Un bilet, costa 2000 și ceva de ruble rusești, pentru o persoană. Viorel tot o cerșit bani, și au câștigat dintr-o zi de cerșit aproape 5000 ruble. Ea nu număra banii când cerșea, pachetul lui Viorel și al dînsei era destul de plin. În fiecare zi schimba rublele în valută. A văzut-o pe Olga. Dar mai departe ce

făcea cu banii nu știe, probabil îi trimitea acasă la soț. Nu cunoaște alte persoane care lucrau la Olga, în casa unde au locuit numai ea cu soțul lucrau pentru ea.

Martorul ***Bogdan Raisa***, în ședința de judecată a declarat următoarele:

Inculpata Fieraru Olga este nepoata sa de pe verișor, tatăl ei îi este verișor, pe inculpatul Fieraru Vladic îl cunoaște, este soțul lui Fieraru Olga. Placinta Tatiana este fina sa de cununie, este în relații bune cu ambele.

Nu ține minte exact totul, Placinta Tatiana a venit l-a ea și s-a jăluit că bărbatul ei se simte rău și are nevoie să se opereze. Placinta Tatiana locuia în Hîncești, Buțăni și îi era greu. Ea (Placinta Tatiana) a venit la ea și a spus că ar vrea să se ducă undeva la lucru pentru că are nevoie de bani pentru Viorel și pentru ea. Ia spus atunci că Fieraru Olga se duce la Moscova și că poate să meargă la ea să întrebe de lucru.

Nu știe ce lucra Fieraru Olga la Moscova, vindea haine, nu știe ce făcea acolo.Părinții lui Fieraru Olga îi spuneau că ea lucrează. Nu a aflat ulterior de nimic de la Placinta Tatiana fina sa. S-a întâlnit mai înainte cu Placinta Tatiana, dar nu i-a înaintat pretenții sau ceva. Nu știe când Placinta Tatiana s-a dus sau a venit.

La întrebările participanților la proces a declarat:

Personal i-a spus lui Placinta Tatiana că nepoțica sa se duce la lucru. Au fost la Fieraru Olga acasă în Suruceni cu rutiera, cu Placinta Tatiana și Viorel. Înainte de a se porni spre Fieraru Olga în Suruceni nu a vorbit nimic cu Fieraru Olga despre faptul că se pornesc spre casa ei. Nu poate spune dacă după această întâlnire ei au plecat în Moscova cu Fieraru. Înainte locuia la Malcoci, dar acum locuiește în Dănceni, deoarece i-a ars casa.

Când a venit la Suruceni la Fieraru Olga acasă cu Placinta Tatiana și Viorel, Fieraru Vladic nu era acasă. Acasă la Fieraru Olga, nu ține minte ce a făcut, a trecut mult timp, nu ține minte cât au discutat. Nu-și aduce aminte ce s-a vorbit la Fieraru Olga acasă când s-au dus împreună cu Placinta Tatiana și Viorel. Nu știe dacă Placinta Tatiana se ocupa cu cerșitul, o vedea deseori pe la piață, dar ce făcea nu știe, poate și umbla cu cerșitul, dar nu știe, probabil, deoarece bărbatul ei era cu piciorul bolnav.

Martorul *Cernei Parascovia*, a declarat următoarele:

Pe inculpații Olga și Vladic i-a cunoscut numai aici în instanță și când a mers la poliție.

Știe că mama sa în 2013-2014 a plecat în Rusia sau Moscova, undeva în această direcție. Atunci la moment i-a spus că pleacă la lucru, mama cu concubinul său Buruiană Viorel, s-au înțeles între ei atunci cu Olga și Vladic.

Când era mama plecată atunci la Moscova, s-a îmbolnăvit feciorul ei, și avea nevoie de bani. Și mama a sunat-o și ea (Cernei Parascovia) i-a spus că are nevoie de bani. Mama locuia la Buruiană Viorel acasă, personal atunci era în Chișinău, la Buiucani cu copii săi. Mama i-a spus că ea va vorbi cu Olea despre bani, pentru a transmite ceva medicamente pentru copii. Și chiar a doua zi i-au fost transmiși 100 de dolari, nu ține minte prin ce sferă, ea a primit banii la Hîncești, prin bancă, dar nu ține minte care. Mama locuia în s. Bujor, r-nul Hîncești cu concubinul acasă. Mama sa i-a povestit că a venit în oraș și s-a întâlnit cu nașa ei care vindea atunci în piață, știe că nașei îi spune Raisa și Raisa i-a făcut mamei cunoștință cu cineva care poate să-i ia la lucru, că

mama cu concubinul anterior a mai mers la lucru la mere, probabil că în Moldova, dar nu poate spune precis. Și în timp de o săptămână s-a organizat plecarea.

Soțul lui mama era așa un om care nu spunea mult, dar a spus că se duce la lucru și totul va fi bine acolo, ea (Cernei Parascovia) era sigură că cât era el lângă mama, el va avea grijă de ea, dar ei nu au spus ce lucru au acolo.

Ea a întrebat ce lucru va fi acolo, dar nu i s-a spus, s-a luat cu vorba, deja ulterior a aflat. A fost sunată din Moscova și i-au spus că nu li se plătesc banii, nu li se dă pașaportul, ulterior au sunat-o peste o zi și i-au spus că i-au aruncat pașapoartele. Ea (Cernei Parascovia) le-a achitat drumul cu taxiul, și ei au stat la dânsa la buiucani o săptămînă. Mama a avut insult în 2010 și după ce a venit din Moscova a avut un microinsult. Concubinul i-a povestit că „Olea venea, ne punea jos la stradă cu pachete și peurmă venea Olea și lua pachetele și schimbau pe alte pachete" tot i s-a povestit „Cineva din casă a sărit la bătaie cu mîna la mama sau să o lovească din cauza unei certe și concubinul a scos cuțitul și numai prin asta a putut ieși din acea casă, și ei ieșise fără acte fără nimic" ei acolo locuiau cu mai multe persoane de naționalitate romă. Când deja au venit acasă i-a spus că s-au ocupat cu cerșitul. Pe urmă i-a spus că Olga i-a luat toți banii care i-au strâns și nu le-au dat nimic în afară de 100 de dolari, au cerșit afară ceva bani și au fugit. După care ea (Cernei Parascovia) știa o persoană de la poliție care se ocupă de persoanele traficate și i-a spus să se adreseze.

În 2013, concubinul mamei avea un picior vînăt de la genunchi până în jos, mama era la fel. Ei trăiau greu, aveau păsări, dar financiar Viorel fuma și servea și iubea să aibă permanent bani în buzunar.

Când s-a început toată această problemă Viorel s-a separat de mama. Ei nu au trăit împreună din 2013-2014 nu locuiau împreună, dar se sunau, ulterior a aflat că Viorel a decedat.

La întrebările participanților la proces a comunicat:

Viorel a spus că Vladic nu avea pretenții inițial la el, dar Viorel mai fuma și servea pe acolo, și Vladic îl suna seara pe Viorel și îi spunea că „dacă nu te apuci de treabă, ori vin acolo ori vă prind în Moldova, vă îngrop și nu vă găsește nimeni".

Mama a avut microinsultult după ce a venit din Moscova, peste vreo 2 luni, mama când a venit era foarte slăbită, a dus-o la spital. Mama se simțea foarte rău, a venit salvarea și a spus că are microinsulit.

Cînd i-a întîlnit pe Viorel și mama cu taxiul, erau foarte obosiți și foarte murdari, i-au spus că au dormit prin podval undeva, ceva de gen. În Moscova au stat timp de 1 lună și jumate. Ei i-au spus că locuiau inițial la apartament.

Personal nu a încercat să o contacteze pe Olga, ea ia dat numărul de telefon a polițistului, concubinului mamemi și nu a încercat s-o contacteze pe Olga, cunoștea că mama știe unde locuiește Olga, deoarece i-a spus că până a pleca la Moscova a stat 1-2 zile la Vladic și Olga acasă. S-au adresat la poliție undeva peste o lună.

Până la cazul dat, știa că mama a fost doar la mere, dar nu știe în ce direcție.

Nu cunoaște dacă mama a fost la lucru peste hotare, știe că mama sa a mers la Moscova la lucru cînd avea 3 ani.

Ea i-a data numărul de telefon lui Viorel de la poliție pentru ca să-i se întoarcă bani, că au fost chinuiți și lăsați.

Cât mama s-a aflat în Moscova a vorbit cu ea de vreo 4 ori. Mama suna de pe același număr de telefon, nu poate spune exact totul.

Viorel i-a povestit că în acel apartament erau mai multe persoane care erau la cerșit și cineva și-a permis să sară la bătaie la mama, a înțeles că acele persoane erau câte odată bătute.

Nașa mamei sale este de origine Romă. Din cuvintele lui Viorel, atât timp Olea ce le spunea ce face toata ziua mama și Viorel, atunci Vladic suna să le spună ceva.

Viorel a spus că „Vladic ne speria". Mama i-a spus același lucru că „Vladic a sunat și a speriat-o cu vorbe, că vor fi probleme". Mama i-a spus că a vorbit cu Vladic, și Viorel la fel vorbit cu ei.

Ambii au vorbit cu Vladic. Viorel spunea că „Întreab-o și pe mama ta că și mama a vorbit cu Vladic la telefon" și cumva mama a dat din cap, ca și cum afirmativ, dar nu a spus nimic. Mama doar era de față când Viorel povestea aceste lucruri.

Mijloace de probă sub formă de înscrisuri administrate în faza de urmărire penală, precum:

- Proces - verbal de recunoaștere după fotografie din 20.06.2017, conform căruia partea vătămată Plăcintă Tatiana a recunoscut-o pe Fieraru Olga, ca fiind persoana care a i-a propus ei și lui Viorel să meargă în Federația Rusă la cerșit și care a plecat împreună cu ea în Federația Rusă, unde îi impunea să cerșească, iar dacă se refuzau, erau sunați de soțul ei Vladic și amenințați. *(Vol.III, fd. 68);*

- Proces - verbal de recunoaștere după fotografie din 20.06.2017, conform căruia partea vătămată Plăcintă Tatiana, l-a recunoscut pe Fieraru Vladic, indicînd că el i-a transportat pînă la gara auto pe ea, Buruianu Viorel și Fieraru Olga, de unde au plecat în Federația Rusă, iar ulterior prin telefon o impunea ca să cerșească pe teritoriul Federației Ruse, iar în caz că ea se refuza acesta o amenința. *(Vol.III, fd. 67);*

- Proces-verbal de examinare a obiectului din 16.01.2019 prin care a fost examinată informația cu privire la traversarea frontierei de stat la 26.05.2013, stabilindu-se că Plăcintă Tatiana, Buruianu Viorel și Fieraru Olga, au traversat împreună frontiera de stat cu autobusul de model ''Setra", cu numărul de înmatriculare "CND 223", fapt care confirmă declarațiile părților vătămate cu privire la transportarea lor în Federația Rusă. *(Vol.III, f.d. 92 - 96);*

- Copia sentinței din 27.03.2017 și decizia Curții Supreme de Justiție din 16.05.2018 în care sunt indicate declarațiile martorilor Plăcintă Tatiana, Buruianu Viorel, unde aceștea au menționat că au fost transportați pe teritoriul Federației Ruse de către Olga și au locuit împreună, deciziile date au fost recunoscute ca documente. *(Vol.III, f.d. 104 - 126);*

- Procesul verbal de confruntare din 02.04.2019 unde a fost efectuată confruntarea între partea vătămată Plăcintă Tatiana și Fieraru Olga, în cadrul cărei partea vătămată, cât și învinuita Fieraru Olga, și-au menținut declarațiile date anterior. *(Vol.III, f.d. 73 - 78);*

- Procesul verbal de confruntare din 02.04.2019 unde a fost efectuată confruntarea între Fieraru Olga și martorul Bogdan Raisa, în cadrul căruia martorul a menținut declarațiile sale, date anterior. *(Vol.III, f.d. 83 - 85);*

- Procesul verbal de confruntare din 29.01.2019 unde a fost efectuată confruntarea între partea vătămată Plăcintă Tatiana și bănuitul Fieraru Vladic, în cadrul cărei partea vătămată, cât și bănuitul Fieraru Vladic, și-au menținut declarațiile date anterior. *(Vol.I, f.d. 38 - 41);*

- Procesul verbal de confruntare din 20.05.2019 unde a fost efectuată confruntarea între partea vătămată Plăcintă Tatiana și învinuitul Fieraru Vladic, în cadrul cărei partea vătămată, cât și învinuitul Fieraru Vladic, și-au menținut declarațiile date anterior. *(Vol.I, f.d. 224 – 228);*

- Copia sentinței din 16.05.2018 și Decizia Curții Supreme de Justiție din 16.05.2018 în care sunt indicate declarațiile martorilor Placinta Tatiana, Buruiana Viorel, unde aceștia au menționat că au fost transportați pe teritoriul Federației Ruse de către Fieraru Vladic și Fieraru Olga unde au locuit împreună cu Fieraru Olga, deciziile date au fost recunoscute ca documente.

- Informații de la instituții bancare privind efectuarea tranzacțiilor financiare precum și deținerea conturilor bancare de către Fieraru Olga și Fieraru Vladic (Vol.III, f.d.138-152)

Analizând coroborat probele administrate în cursul cercetării judecătorești și în faza de urmărire penală, instanța reține următoarele:

Potrivit Recomandării nr. (94)12 a Comitetului de Miniştri către statele membre ale Consiliului Europei privind independenţa, eficienţa şi rolul judecătorului, judecătorii au obligaţia şi trebuie să deţină puterea de a exercita responsabilităţile judiciare ce le revin în scopul de a se asigura de aplicarea corectă a legii şi instrumentarea cauzelor în mod echitabil, eficient şi rapid.

Potrivit art. 50 din Codul penal, se consideră răspundere penală condamnarea publică, în numele legii, a faptelor infracţionale şi a persoanelor care le-au săvârşit, condamnare ce poate fi precedată de măsurile de constrângere prevăzute de lege.

Conform art. 51 din Codul penal, temeiul real al răspunderii penale îl constituie fapta prejudiciabilă săvârşită, iar componenţa infracţiunii, stipulată în legea penală, reprezintă temeiul juridic al răspunderii penale.

În conformitate cu dispozițiile art. 8 din Codul de procedură penală, precum şi cu cele ale art. 21 din Constituţia Republicii Moldova, orice cetăţean beneficiază de prezumţia de nevinovăţie,

deschiderea unei proceduri judiciare penale – prin începerea urmăririi penale – nefiind posibilă decât în condiţiile prevăzute de lege.

La adoptarea unei hotărâri de condamnare, până la rămânerea definitivă, inculpatul are statutul de persoană nevinovată; la pronunţarea unei decizii judecătoreşti de condamnare, prezumţia de nevinovăţie este răsturnată cu efecte *„erga omnes”*, iar soluţia magistraţilor trebuie să se bazeze pe probe certe de vinovăţie, iar în caz de îndoială, ce nu poate fi înlăturată prin probe, trebuie să se pronunţe o soluţie de achitare.

Potrivit art. 93 din Codul de procedură penală, probele sânt elemente de fapt dobândite în modul stabilit de prezentul cod, care servesc la constatarea existenţei sau inexistenţei infracţiunii, la identificarea făptuitorului, la constatarea vinovăţiei, precum şi la stabilirea altor împrejurări importante pentru justa soluţionare a cauzei. În calitate de probe în procesul penal se admit elementele de fapt constatate prin intermediul următoarelor mijloace: declaraţiile bănuitului, învinuitului, inculpatului şi etc.

În acest context prin prisma alin. (4) art. 100 din Codul de procedură penală, toate probele administrate în cauza penală au fost verificate sub toate aspectele, complet și obiectiv, fiind analizate probele administrate, coroborarea lor cu alte probe, necesitatea administrării de noi probe și verificarea sursei de proveniență a acestora.

Prin urmare, fiind cercetate în conformitate cu art. 101 alin. (l) şi (2) din Codul de procedură penală în cumul probele administrate în cadrul urmăririi penale, se constată că acestea sunt pertinente și concludente, precum și coroborează între ele.

Conform art. 384 din Codul de procedură penală, instanţa hotărăşte asupra învinuirii înaintate inculpatului prin adoptarea sentinţei de condamnare, de achitare sau de încetare a procesului penal. Sentinţa se adoptă în numele legii. Sentinţa instanţei de judecată trebuie să fie legală, întemeiată şi motivată. Instanţa îşi întemeiază sentinţa numai pe probele care au fost cercetate în şedinţa de judecată.

În conformitate cu art. 8 alin. (3) în coroborare cu art. 389 din Codul de procedură penală, sentinţa de condamnare se adoptă numai în condiţia în care, în urma cercetării judecătoreşti, vinovăţia inculpatului în săvârşirea infracţiunii a fost confirmată prin ansamblul de probe exacte, cercetate de instanţa de judecată, când toate versiunile au fost verificate, iar divergenţele au fost lichidate şi apreciate corespunzător.

Explicaţii în acest sens se conţin în pct. 4 al Hotărârii Plenului Curţii Supreme de Justiţie nr. 10 din 24 februarie 2000 potrivit cărora sentinţa de condamnare nu poate fi întemeiată pe presupuneri. Sentinţa de condamnare trebuie să se bazeze pe probe exacte, când toate versiunile au fost verificate, iar divergenţele apărute au fost lichidate şi apreciate corespunzător. Toate îndoielile care nu pot fi înlăturate vor fi interpretate în favoarea inculpatului.

În concordanţă cu dispoziţia art. 325 alin. (1) din Codul de procedură penală, judecarea cauzei în prima instanţă se efectuează numai în privinţa persoanei puse sub învinuire şi *numai în limitele învinuirii formulate în rechizitoriu*, care trebuie să corespundă cu strictețe dispoziţiei art. 281 alin. (2) din Codul de procedură penală, iar din conţinutul alin. (2) al aceleiaşi norme din

Codul de procedură penală, modificarea învinuirii în instanţa de judecată se admite dacă prin aceasta nu se agravează situaţia inculpatului şi nu se lezează dreptul lui la apărare.

Instanța de judecată remarcă că, urmărire penală a fost pornită pe fapt în temeiul bănuielii rezonabile de comitere a infracțiunii prevăzute de art.165alin.(2) lit. b) și d) Cod penal la data de 23 februarie 2017, în privința inculpatului Fieraru Vladic la data de 12 februarie 2020 a fost disjunsă în procedură separată materialele cauzei penale, astfel se stabilește că urmărire penală în fapt fost pornită și derulată cu respectarea legislației procesual penale în vigoare.

Instanța mai atestă că potrivit actului de învinuire, inculpatului Fieraru Olga i-a fost incriminată săvârșirea infracțiunii prin participație cu alte persoane inclusiv cu Fieraru Vladic.

În motivarea sentinţei, instanţa de judecată şi-a bazat constatările sale pe probele verbale şi în scris prezentate, dar şi în analiza faptului dacă acuzările au fost sau nu bine justificate conform standardului de dovadă *„în afara dubiilor rezonabile”*, or astfel de dovadă poate rezulta doar din coexistenţa deducerilor suficient de puternice, clare şi concordante sau similare prezumţiei de fapt necombătute, iar adiţional, poate fi luat în consideraţie comportamentul părţilor când sunt obţinute dovezile *(hotărârea Irlanda c. Regatului Unit din 18 ianuarie 1978)*.

La fel, Curtea Constituţională, prin pct. 70 din Hotărârea nr. 18 din 22 mai 2017, menționează că libera apreciere a probelor nu înseamnă arbitrariu, ci libertatea de a aprecia probele în mod rezonabil și imparțial, iar rezultatele aprecierii probelor sunt expuse de către instanța de judecată în acte procedurale, care trebuie să fie motivate în mod obiectiv și sub toate aspectele potrivit legii.

În același timp, Curtea Constituţională reamintește că referitor la procesul de apreciere a probelor, în jurisprudența Curții Europene s-a conturat standardul „dincolo de orice îndoială rezonabilă” *(„beyond reasonable doubt”)*, care presupune că, pentru a putea fi pronunțată o soluție de condamnare, acuzația trebuie dovedită dincolo de orice îndoială rezonabilă.

Existența unor probe dincolo de orice îndoială rezonabilă constituie o componentă esențială a dreptului la un proces echitabil și instituie în sarcina acuzării obligația de a proba toate elementele vinovăției într-o manieră aptă să înlăture dubiul *(hotărârea CEDO Bragadireanu v. România, din 6 decembrie 2006; hotărârea CEDO Orhan v. Turcia din 18 iunie 2002; hotărârea CEDO Irlanda v. Regatul Unit din 18 ianuarie 1978)*.

Adițional, Curtea menționează că acest standard de probă poate fi pe deplin înțeles doar prin raportare la principiul *in dubio pro reo*, care, la rândul său, constituie o garanţie a prezumţiei de nevinovăție. *(pct. 78-80 din Hotărîrea CC nr. 18 din 22 mai 2017)*

Astfel, potrivit art. 8 din Codul de procedură penală, concluziile despre vinovăţia persoanei de săvârşirea infracţiunii nu pot fi întemeiate pe presupuneri, iar toate dubiile în probarea învinuirii care nu pot fi înlăturate, se interpretează în favoarea bănuitului, învinuitului, inculpatului.

La fel, conform pct. 102 al hotărârii Curţii Constituţionale nr. 3 din 23 februarie 2016, procesul judiciar trebuie să fie guvernat de principia fundamentale, cum ar fi “legalitatea, prezumţia nevinovăţiei, aflarea adevărului, oficialitatea, garantarea libertăţii şi siguranţei persoanei, dreptul la un proces echitabil prin garantarea dreptului la apărare şi al egalităţii părţilor în proces”.

Concomitent, Curtea prin hotărârea sa nr. 10 din 16 aprilie 2010 privind revizuirea hotărârii nr. 16 din 28 mai 1998, a stabilit că "principiile şi normele unanim recunoscute ale dreptului international, tratatele internaţionale ratificate şi la care Rep. Moldova a aderat sunt parte component a cadrului legal al ţării şi devin norme de drept intern", iar în sensul acestei interpretări, dreptul intern şi cel international reprezintă un tot întreg, astfel că prin aderarea la Convenţia pentru apărarea drepturilor omului şi a libertăţilor fundamentale, a cărei interpretare se asigură de Curtea Europeană a Drepturilor Omului, jurisprudenţa acesteia devine parte a dreptului intern, făcând parte din dreptul accesoriu la tratatul internaţional (soft law).

În același timp, se impune a preciza că, potrivit prevederilor art. 6 din Convenţie, în dreptul la un proces echitabil se atribuie şi necesitatea motivării hotărârii. Sub acest aspect în cauzele *Hiro Balani contra Spaniei, Vandehurk contra Olandei, Ruiz Torija contra Spaniei și Boldea contra României*, Curtea Europeană a Drepturilor Omului a arătat că art.6 paragraful 1 din Convenție obligă instanțele să-și motiveze hotărârile. Amploarea acestei obligații poate varia însă în funcție de natura hotărârii, trebuind avute în vedere diversitatea solicitărilor pe care inculpatul le-a formulat în fața instanței, precum şi diferențele existente în fiecare stat contractant cu privire la dispozițiile legale obligatorii, cutume, opinii exprimate în doctrină, aplicabile în această materie.

De asemenea, CtEDO a arătat că obligația instanței de a motiva hotărârea pronunțată, este aceea de a demonstra părților că au fost ascultate *(cauza Tatishvili contra Rusiei din 2007)*. La fel, art. 6 al Convenției implică în special în sarcina instanței obligația de a examina efectiv mijloacele, argumentele și ofertele de probă ale părților *(cauzele Perez împotriva Franței și Van de Hurk împotriva Olandei)*.

În acest mod, analizând cumulul de probe anexate la dosar, inclusiv declarațiile inculpaților şi ale martorilor, care au fost apreciate în conformitate cu prevederile art. 101 alin. (1) din Codul de procedură penală din punct de vedere al pertinenței, concludenții, utilității, veridicității şi coroborării lor, instanța călăuzindu-se de prevederile art. 385 alin.(1) pct.(2) Cod de procedură penală urmează să stabilească dacă fapta de care este învinuit inculpatul Fieraru Vladic Constantin, a fost comisă de către acesta.

Astfel, conform ordonanței de punere sub învinuire, dar şi potrivit rechizitoriului, acțiunile lui Fieraru Vladic Constantin au fost încadrate în baza articolelor 165 alin. (2) lit. b), d) din Codul penal, iar în fapt sunt invocate circumstanțele potrivit cărora În primăvara anului 2013, cet. **Fieraru Vladic Constantin**, acționând de comun acord și prin înțelegere prealabilă cu cet.Fieraru Olga Vasile și alte persoane neidentificate de organul de urmărire penală, aflându-se pe teritoriul Republicii Moldova, urmărind scopul exploatării pentru cerşetorie, i-a transportat cu un automobil de culoare roșie din s. Buteni, r. Hîncesti, la domiciliul acestuia în s. Suruceni, r.Ialoveni pe cet.Buruianu Viorel și Plăcintă Tatiana, recrutați anterior de către Fieraru Olga pentru cerșetorie pe teritoriul Federației Ruse prin abuz de poziție de vulnerabilitate, manifestată prin situația precară a acestora din punct de vedere al supraviețuirii sociale, precum și prin înșelăciune, promițîndu-le un venit de circa 300 de dolari SUA pe lună.

Imediat ce au ajuns în s. Suruceni, r. laloveni, cet. Fieraru Olga Vasile, acționînd de comun acord și prin înțelegere prealabilă cu cet. Fieraru Vladic Constantin și alte persoane neidentificate

de organul de urmărire penală în vederea realizării scopului infracțional menționat, le-a luat cet. Buruianu Viorel și Plăcintă Tatiana pașapoartele sub pretextul verificării dacă sunt în ordine.

Ulterior, în perioada menționată, cet. Fieraru Vladic Constantin, acționând de comun acord și prin înțelegere prealabilă cu cet. Fieraru Olga Vasile și alte persoane neidentificate de organul de urmărire penală, i-a transportat cu un automobil de culoare roșie pe cet. Buruianu Viorel și Plăcintă Tatiana în or. Chișinău, iar la 26.05.2013 i-a transportat până la autocarul de rută spre Moscova, Federația Rusă, de unde aceștia împreună cu Fieraru Olga Vasile, care a suportat toate cheltuielile necesare pentru transportare, au plecat spre Federația Rusă.

Ajungînd în țara de destinație, în perioada de timp 27.05.2013 - 13.07.2013, victimele Plăcintă Tatiana și Buruianu Viorel, au fost adăpostite de către Fieraru Olga Vasile, într-un apartament din orașul Bîcovo, regiunea Moscova, Federația Rusă, închiriat de către Fieraru Olga și alte persoane neidentificate de organul de urmărire penală.

Astfel, în perioada menționată, cet. Fieraru Olga Vasile, acționînd de comun acord și prin înțelegere prealabilă cu cet. Fieraru Vladic Constantin și alte persoane nestabilite de organul de urmărire penală, au organizat practicarea cerșitului de către victime pe străzile orașului Bîcovo, regiunea Moscova, Federația Rusă, indicîndu-le zilnic locul exact unde cet. Plăcintă Tatiana și cet.Buruianu Viorel urmau să practice cerșitul între orele 07:00 -19.00-20.00, timp în care erau supravegheați de către cet. Fieraru Olga, care le lua în fiecare seară banii colectați.

În aceste circumstanțe, pe parcursul a două luni, cet. Plăcintă Tatiana și cet. Buruianu Viorel, au fost exploatați pentru cerșit de către persoanele menționate, primind de la cet. Fieraru Olga suma de 100 de dolari SUA, timp în care la refuzul cet. Plăcintă Tatiana și cet.Buruianu Viorel, de a practica cerșitul în continuare cet. Fieraru Vladic Constantin, telefonic îi amenința cu aplicarea violenței fizice și cu crearea de problemelor în cazul în care se vor întoarce în Republica Moldova, iar Fieraru Olga refuza categoric să le transmită pașapoartele, pînă în momentul în care cet.Plăcintă Tatiana și cet. Buruianu Viorel, i-au spus că se vor adresa la poliție.

Instanţa subliniază că articolul 165 alin. (2) lit. b) şi d) din Codul penal, la momentul săvârşirii infracţiunii şi conform incriminării atribuite în speţă, stabileşte răspunderea penală pentru „*trafic de fiinţe umane, adică, transportarea mai multor persoane, cu consimţământul acestora, în scop de exploatare pentru cerşetorie, acţiuni săvârşite prin ameninţare cu aplicarea violenței fizice, prin înşelăciune și abuz de poziție de vulnerabilitate asupra a două persoane și de mai multe persoane*, iar potrivit rechizitoriului, faptele inculpatului Fieraru Vladic ar fi fost comise în perioada aproximativă a anului 2013.

Astfel, instanța de judecată apreciază că probele pe care se bazează învinuirea adusă de acuzatorul de stat pe acest capăt de acuzare lui Fieraru Vladic, sunt insuficiente şi contradictorii, bazate pe presupunerea că a fost comisă fapta de trafic de fiinţe umane, or potrivit dispoziției infracțiunii prevăzute de art. 165 din Codul penal, se deduce că *latura obiectivă* a acestei fapte prejudiciabile are următoarea structură: fapta prejudiciabilă care cuprinde următoarele două acţiuni cu caracter alternativ: 1) acţiunea principală, constând în recrutarea*, <u>transportarea</u>,* transferul, adăpostirea sau primirea unei persoane; 2) acţiunea adiacentă, care se concretizează

în: a) *amenințarea cu aplicarea sau aplicarea violenței fizice* sau psihice nepericuloase pentru viaţa și sănătatea persoanei, inclusiv prin răpire, prin confiscarea documentelor și prin servitute; b) *înșelăciune*; c) *abuz de poziția de vulnerabilitate a victimei* sau abuz de putere, dare sau primire a unor plăţi sau beneficii, iar *latura subiectivă* a infracțiunii prevăzute la art.165 alin.(2) Cod penal se realizează prin intenție directă, motivele infracţiunii fiind concretizate, de regulă, prin interesul material.

Astfel, instanța examinând infracțiunea încriminată lui Fieraru Vladic Constantin, prin prisma elementelor constitutive ale infracțiunii prevăzute de latura obiectivă a infracțiunii prevăzute de art.165 alin.(2) din Codul penal, conchide că fapta și anume acțiunile alternative de recrutare, transportare precum adăpostire nu au fost săvârșite de către inculpatul Fieraru Vladic, iar acuzarea nu a probat vinovăția inculpatului în comiterea anume a infracțiunii imputate în temeiul art. 165 din Codul penal, precum şi modul în care au fost realizate semnele adiacente a infracţiunii şi semnul recrutării nemijlocite a victimelor.

Instanța ajunge la concluzia nevinovăției inculpatului Fieraru Vladic de comiterea infracțiunii prevăzute de art.165 alin.(2) lit.b) și d) Cod penal, iar în argumentarea sentinței de achitare va corabora probele prezentate spre cercetare.

Instanța atrage atenția că din conținutul învinuirii, acțiunea de transportare reținută de partea acuzării ar fi fost săvârșită în următoarele circumstanțe „*Fieraru Vladic i-a transportat cu un automobil de culoare roșie din s. Buteni, r. Hîncesti, la domiciliul acestuia în s. Suruceni, r.Ialoveni pe cet.Buruianu Viorel și Plăcintă Tatiana, recrutați anterior de către Fieraru Olga pentru cerșetorie pe teritoriul Federației Ruse prin abuz de poziție de vulnerabilitate, manifestată prin situația precară a acestora din punct de vedere al supraviețuirii sociale, precum și prin înșelăciune… Ulterior, în perioada menționată, cet. Fieraru Vladic Constantin, acționând de comun acord și prin înțelegere prealabilă cu cet. Fieraru Olga Vasile și alte persoane neidentificate de organul de urmărire penală, i-a transportat cu un automobil de culoare roșie pe cet. Buruianu Viorel și Plăcintă Tatiana în or. Chișinău, iar la 26.05.2013 i-a transportat până la autocarul de rută spre Moscova, Federația Rusă, de unde aceștia împreună cu Fieraru Olga Vasile, care a suportat toate cheltuielile necesare pentru transportare, au plecat spre Federația Rusă*.”.

Astfel potrivit declarațiilor părții vătămate Placinta Tatiana care în cadrul cercetării judecătorești fiind audită și preîntâmpinată de răspunderea penală pe care o poartă pentru declarații false a declarat: „*Până a pleca în Moscova. Olga și Vladic nu au fost la ea acasă niciodată, ea (Placinta Tatiana) a plecat la ei. La Olga acasă, a fost ea, nănășica, Viorel, Vladic și Olga. Cu Vlad la Moscova nu s-au văzut, până la judecată și poliție nu l-au mai văzut. Când a venit de la Moscova, prin „stare mai rea” are în vedere că se simțea rău. Se simțea rău că nu i-au fost dați banii, a muncit degeaba… Atunci în casă când vorbeau, le explica cum urma să lucreze în Moscova, doar Olga, Vladic nu se implica în discuția asta. Cu autobuzul s-a dus la Moscova de la Gara de Nord, până la Gara de Nord s-au dus cu rutiera cu Olga. Vladic atunci nu a mers… Când traversau frontiera, pașapoartele erau la ei, până au ajuns acolo și ulterior li*

s-a făcut xerox la ele, după aceasta nu le-a mai văzut… Când a ajuns la Moscova a mers cu Olga în apartament, ea le-a arătat unde vor locui".

Instanța a coroborat decarațiile părții vătămate Placinta Tatiana cu declarațiile martorului Bogdan Raisa care în ședința de judecată a declarat „*Au fost la Fieraru Olga acasă în Suruceni cu rutiera, cu Placinta Tatiana și Viorel. Înainte de a se porni spre Fieraru Olga în Suruceni nu a vorbit nimic cu Fieraru Olga despre faptul că se pornesc spre casa ei. Nu poate spune dacă după această întâlnire ei au plecat în Moscova cu Fieraru.*

Când a venit la Suruceni la Fieraru Olga acasă cu Placinta Tatiana și Viorel, Fieraru Vladic nu era acasă."

Instanța coroborând cu declarațiile oferite de Pacinta Tatiana în calitate de parte vătămată precum și din conținutul procesului verbal de confruntare din 29 ianuarie 2019 „Vladic cu automobilul lui de model Jiguli de culoare roșie, a dus-o pe ea Viorel și Olea la autobuz, cu care ei au plecat în Federația Rusă" stabilește divergențe cu privire la faptul transportării de către Fieraru Vladic a părților vătămate și a inculpatei Fieraru Olga la Gara de Nord. Mai mult, faptul că Fieraru Vladic nu i-a transportat cu mijlocul de ransport, coraborează cu însăși declarațiile inculpatușui Fieraru Vladic, care în ședința de judecată a indicat că acesta nu a avut în posesie niciodată automobil de culoare roșie, Ca urmare instanța ținând cont de principiu contradictorialității urmează să rețină declarațiile lui Pacinta Tatiana oferite în fața instanței de judecată, aceasta fiind preîntîmpinată de răspundere penală pentru dare de declarații minciunoase, iar participanții la proces avînd posibilitate să pună întrebări. Iar ca urmare elementul calificativ și anume transportarea nu poate fi reținută în culpa inculpatului Fieraru Vladic.

Tot aici instanța atestă că din același proces verbal de confruntare din 29 ianuarie 2019 precum și din procesul verbal de confruntare din 20 mai 2020 ambele fiind între Placinta Tatiana și Fieraru Vladic se constată că bilete pentru deplasare în Federația Rusă erau procurate de către Fieraru Olga, iar la întrebarea învinuitului privind dacă acesta le-ar f propus părților vătămate să meargă sau dacă le-a impus să cerșească partea vătămată Placinta Tatiana a răspuns infirmativ, la întrebarea către partea vătămată Placinta Tatiana „dacă au discutat cu Vladic referitor la cerșit pe teritoriul R. Moldova sau pe teritoriul Federației Ruse" răspunsul fiind unul negativ. Ca urmare instanța atestă lipsa faptului de recrutare sau de obligare a persoanelor pentru activitate ilegală și anume „cerșit" din parte inculpatului Fieraru Vladic sau organizarea de transport a persoanelor cu scopul de organizare a cerșetoriei.

Tot din conținutul învinuirii rezultă că inculpatul Fieraru Vladic a săvârșit infracțiunea prin ***amenințare cu aplicarea violenței fizice***. Instanța constată că din cele declarate de parte vătămată Placinta Tatiana se desprind următoarele „*Vladic spunea prin Olga „Că ne va ucide dacă nu vom face bani", totul spunea prin Olga, dar el personal nu spunea nimic… Unde cerșea, Olga s-a îndepărtat de ei și îi spunea că „O să vă gîtuie Vlad, dacă nu o să cereți cât trebuiește"… Acea cunoscută era o moldoveancă, și ea prin cerșit și-a făcut bani de drum și am venit acasă și Vlad a spus că „Dacă nu vom cerși, ne omoară acolo". Vlad a transmis acest mesaj prin Olga, așa din spusele lui Olga… Când a spus că vor să plece acasă Olga ia lăsat la*

gară şi le-a spus că „Vlad o să vă ucidă”” astfel instanța atestă că în speță lipsește amenințare cu vătămare corporală din partea inculpatului Fieraru Vladic ori din cele expuse se atestă că presupusa amenințare a fost făcută din numele acestuia de către Fieraru Olga or, alte persoane nestabilite de organul de urmărire penală.

Astfel cele constatate de instanța este de asemenea în coroborare cu declarațiile inculpatului Fieraru Vladic și celelalte mijloace materiale de probă.

Cu referire la învinuirea adusă inculpatei Fieraru Olga de săvârșirea infracțiunii prevăzute de art.165 alin.(2) lit.b)și d) Cod penal după semnele calificative „*trafic de ființe umane, adică recrutarea, transportarea și adăpostirea mai multor persoane, cu consimțământul acestora, în scop de exploatare pentru cerşetorie, acțiuni săvîrşite prin tăinuirea documentelor, prin înșelăciune și abuz de poziție de vulnerabilitate asupra a două persoane și de mai multe persoane.”* .

Conform art. 113 alin. (1) din Codul penal, se consideră calificare a infracțiunii determinarea şi constatarea juridică a corespunderii exacte între semnele faptei prejudiciabile săvârşite şi semnele componenței infracțiunii, prevăzute de norma penală. Alin. (2) al aceluiași articol stabilește că calificarea oficială a infracțiunii se efectuează la toate etapele procedurii penale de către persoanele care efectuează urmărirea penală şi de către judecători.

Calificarea oficială a infracțiunii se efectuează la toate etapele procedurii penale de către persoanele care efectuează urmărirea penală şi de către judecători. Instanța de judecată relevă că în cauza „Kokkinakis vs Grecia din 25 mai 1993” CtEDO a statuat că "(...) o infracțiune trebuie să fie definită clar prin lege. Această condiție va fi îndeplinită atunci când individul poate să ştie, pornind de la prevederea normei pertinente şi la nevoie cu ajutorul interpretării ce-i este dată în jurisprudență, ce acte şi omisiuni sunt de natură să-i angajeze răspunderea penală.

Astfel, instanța de judecată apreciază că probele pe care se bazează învinuirea adusă de acuzatorul de stat pe acest capăt de acuzare sunt suficiente şi sunt în coroborare, bazate pe declarația părții vătămate Placinta Tatina, a martorilor precum și mijloacele materiale de probă.

Astfel, instanța examinând infracțiunea încriminată lui Fieraru Olga, prin prisma elementelor constitutive ale infracțiunii prevăzute de latura obiectivă a infracțiunii prevăzute de art.165 alin.(2) din Codul penal, conchide că elementele constitutive sunt prezente, și acuzarea a probat vinovăția inculpatei în comiterea anume a infracțiunii imputate în temeiul art. 165 din Codul penal, precum şi modul în care au fost realizate semnele adiacente a infracţiunii şi semnul recrutării, transportării, adăpostirii, acțiuni săvîrşite prin tăinuirea documentelor, prin înșelăciune și abuz de poziție de vulnerabilitate asupra a două persoane.

Aşadar, instanţa statuează că nu există dubii privind faptul că Placinta Tatiana şi Buruiana Viorel s-au deplasat în Federația Rusă, unde au practicat cerşetoria, precum şi inclusiv faptul că inculpata a înlesnit prin diferite manopere faptul deplasării acestora în acest scop, organizând transportarea acestora, dar şi că tot ea le-a adăpostit pe victime.

Or, menționând doctrina penală, este indicat exhaustiv că la realizarea laturii obiective descrise în învinuire, trebuie să procedeze acțiunile încriminate și anume - fapta prejudiciabilă

exprimată în recrutarea, transportarea, transferul, adăpostirea sau primirea unei persoane adulte, cu sau fără consimțământul acesteia, în scopul al practicării cerşetoriei.

În desfăşurare, cu privire semnele adiacente, instanţa mai relatează că acuzarea deși a reținut în textul învinuirii elementul calificativ „*acţiuni săvîrşite prin tăinuirea documentelor”* aceste acțiuni nu au fost încadrate juridic la norma penală de către organul de urmărire penală.

În continuare cu privire la învinuirea adusă de organul de urmărire penală precum inculpata Fieraru Olga ar fi săvârșit „*trafic de fiinţe umane, adică recrutarea, transportarea şi adăpostirea mai multor persoane, cu consimţământul acestora, în scop de exploatare pentru cerşetorie, acţiuni săvîrşite prin tăinuirea documentelor, prin înşelăciune şi abuz de poziţie de vulnerabilitate asupra a două persoane şi de mai multe persoane.”* instanța atestă lipsa elementului calificativ „săvârșit de mai multe persoane” or în cadrul judecării cauzei penale s-a stabilit că inculpatul Fieraru Vladic nu a săvârșit faptă infracțională iar în cazul neidentificării altor persoane ce au contribuit la săvârșirea infracțiunii instanța urmează să respingă argumentele părții acuzării cu referire că fapta a fost săvârșită de mai multe persoane.

În continuare instanța atrage atenția că în cadrul judecării cauzei penale și anume din declarațiile părții vătămate Placinta Tatiana „*A fost telefonată de o persoană necunoscută, care s-a dovedit a fi inculpata Olga, şi a spus să vină până la ea împreună cu soţul pentru ca să meargă cu cerşitul… Nu ştie de ce s-au dus anume la ei, s-au dus prin nănaşă. Prin nanaşă i-a găsit pe Olga şi Vladic. Ei i-au căutat pe Olga şi Vladic. Au ştiut că Olga şi Vladic duc oamenii cu cerşitul, prin nănaşa, nănaşa ia spus că sunt nişte oameni care pot să-i ajute. Când au venit acasă la Olga şi Vladic, au venit ca să-i ia la lucru, cu cerşitul… Şi ei au spus să se ducă cu cerşitul în Moscova, câte 300$ dolari USD pe lună. Era vorba să se ducă ea şi cu soţul său cu cerşitul*” Din declarațiile menționate se atestă prezența semnului calificativ de recrutare și consimțământul persoanelor de a fi exploatate prin cerșetorie contra sumei de 300 USD pe lună. Tot odată din conținutul procesului verbal de confruntare din 20 mai 2020 dintre învinuitul Fieraru Vladic și partea vătămată Placinta Tatiana (Vol. I f.d. 228) rezultă că nu Fieraru Vladic a propus activitatea de cerșetoriei ca urmare se stabilește că recrutarea în scopul exploatării persoanelor prin activitate de cerșetorie a fost la propunerea inculpatei Fieraru Olga.

Cu referire la existența laturii obiectiv manifestate prin fapta de transportare și adăpostire instanța de asemenea atrage atenția că potrivit declarațiilor părții vătămate „*Au stat 2 zile la ei, şi au plecat peste vreo 2-3 zile la Moscova. Olga şi cu Vladic au cumpărat bilete. Cu autobuzul s-a dus la Moscova de la Gara de Nord, până la Gara de Nord s-au dus cu rutiera cu Olga. Vladic atunci nu a mers. Olga a mers cu ei în Moscova, cu autobuzul*…” aceste declarații fiind parțial confirmate și de către inculpatul Fieraru Vladic „*Biletele au fost cumpărate din Chișinău, de către Fieraru Olga de la Auto Gară spre Moscova, şi au plecat împreună la Moscova*”. Cu referire la adăpostire se atrag atenția că atât din declarațiile părții vătămate cât și din declarațiile inculpatului Fieraru Vladic, care a declarat că „*Cu soţul cet. Plăcintă doar a dat acordul să plece cu Fieraru Olga şi temporar să stea 2 săptămîni în Moscova unde locuia şi închiria, nu poate spune adresa unde închiria, dacă nu se înşeală undeva raionul Bîcova. Despre faptul că cu plată sau fără plată cu cet. Placintă s-a înţeles Fieraru Olga*” Consecvent se atestă faptul că

Fieraru Olga prin achitarea biletelor spre Federația Rusă pentru părțile vătămate Buruiană Viorel și Placinta Tatiana precum și însoțirea acestora inclusiv și la adăpostirea acestora în Federația Rusă a săvârșit fapta de transportare și adăpostire. Faptul transportării și anume însoțirii a părților vătămate de către inculpata Fieraru Olga se atestă și din Extrasul din sistemul informațional al Poliției de frontieră a RM cu privire la trecerea frontierei de stat prin care se atestă că la data de 26.05.2013 în intervalul de timp 18:44:23 – 18:45:11, cet. Buruiană Vladimir, cet. Placinta Tatiana precum și inculpata Firaru Olga au traversat frontiera de stat pe sensul de ieșire prin postul vamal „Tudora –Starokazacie" în calitate de pasageri al autobuzului de model „Setra" cu n/î CND 233. (*Vol.III, f.d. 91-95*)

Acțiunile infracționale menționate au fost săvârșite de inculpata Fieraru Olga prin *înșelăciune și abuz de poziție de vulnerabilitate*, or atât inculpata cât și ceilalți participanți la proces univoc confirmă faptul cunoașterii despre situația precară din punct de vedere de supraviețuire precum și despre situația creată de o boală a părții vătămate Buruiană Viorel.

Instanța atrage atenția că potrivit Hotărârii Explicative a CSJ nr. 37 din 22.11.2004 cu ulterioarele modificări, curtea a stabilit „*că traficul de persoane în scopul practicării cerşetoriei sau în alte scopuri josnice, prevăzut de art.165 şi 206 CP, esenţial se deosebeşte de organizarea cerşetoriei, stipulată în art.302 CP. Criteriul de diferenţiere îl constituie existenţa sau absenţa elementului de viciere - constrîngerea. Fiind aplicabile, respectiv, în situaţia unor acte de recrutare, transportare, transferare, adăpostire sau primire a unei persoane, prin ameninţare, violenţă, răpire, înşelăciune, abuz de autoritate, de starea de vulnerabilitate sau prin alte forme de constrîngere, ori profitînd de imposibilitatea altei persoane de a-şi exprima voinţa, sau prin oferirea, darea, acceptarea sau primirea de bani ori de alte foloase pentru obţinerea consimţămîntului persoanei care are autoritate asupra altei persoane, în scopul exploatării acestei persoane, fapta întruneşte elementele constitutive ale infracţiunii de trafic de persoane, prevăzute de art.165 şi 206 CP, în cazul traficului de persoane prin practicarea cerşetoriei sau în alte scopuri josnice, constrîngerea apare sub diferite aspecte şi în diverse forme, constituind un element obligatoriu"* iar ca urmare instanța stabilește că în acțiunile lui Fieraru Olga, este prezentă latura obiectivă a infracțiunii prevăzute de art.165 alin.(2) Cod penal. În continuare**,** instanța notează că potrivit pct. 83 şi 84 al raportului explicativ al Convenției europene privind prevenirea și combaterea traficului de ființe umane, cu referire la vulnerabilitatea victimei la care deseori se face uz pentru a o constrânge să accepte exploatarea se oferă o explicație vastă a noțiunii de *„abuz de o poziție de vulnerabilitate"* ca fiind *„orice situație în care persoană respectivă nu are nici o alternativă reală sau acceptabilă în afară de cea a supunerii față de abuzul comis asupra sa"*.

Argumentele nominalizate sunt explicate de exemplu, prin situația care ar putea implica dependența economică sau sănătatea fragilă, insecuritatea sau ilegalitatea statutului administrativ al victimei, atunci când nu are permis de şedere sau de muncă, când nu ştie unde se află, nu cunoaște limba, când i se confiscă actele de identitate, când este ţinută în izolare sau când i se interzice să aibă legături cu prietenii, familia sau cu altcineva din afară sau când este amenințată cu represalii contra propriei persoane, contra copiilor sau a altor membri de familie, circumstanţe

care se atestă evident în speţa pendinte în privinţa amebelor victime, or doar în aceste situaţii, persoanele care abuzează de o astfel de situație, încalcă flagrant drepturile omului și violează demnitatea și integritatea umană, la care nimeni nu poate renunța în condiții normale, adică în acest fel, victima este adusă într-o situaţie de dependenţă totală faţă de *„temnicerii”* ei, fără a mai avea de ales în faţa obligaţiei de a se supune sau nu.

Cu referire la *latura subiectivă* a infracțiunii prevăzute la art.165 alin.(2) Cod penal se realizează prin intenție directă, motivele infracţiunii fiind concretizate, de regulă, prin interesul material. Instanța menționează că în speță se atestă interesul material al inculpatei Fieraru Olga or potrivit declarațiilor părților vătămate suma cerșită de către aceștia zilnic în perioada orelor 07:00-20:00 era colectată de către Fieraru Olga, care și dispunea după propria convingere „*Se duceau până la locul unde să cerşească cu trenul, Olga mergea cu ei pentru ca să strângă banii de 3 ori pe zi, de fiecare dată când se duceau la cerşit ea mergea cu ei pentru a strânge banii. Cât ei cerşeau, Olga se plimba prin apropiere. Lucrau în fiecare zi, dar când ploua stăteau acasă. Producte cumpăra Olga şi le făcea mâncare tot Olga. Olga le plătea drumul şi răspundea ea de tot, ei bani de buzunar nu aveau, ei nu se duceau după producte sau altceva.”* (declarațiile părții vătămate Placinta Tatiana).

Totodată instanța atrage atenția că potrivit răspunsurile oferite de către băncile comerciale din Republica Moldova privind activitatea bancară și cea nebancară a inculpaților din perioada anului 2016 și până la momentul emiterii răspunsurilor oficiale nu se atestă careva tranzacții efectuate sau conturi deschise de către Fieraru Olga, consecvent instanța menționează că informația oferită pentru perioada menționată nu este una relevantă pentru cauza penală or, potrivit declarațiilor părții vătămate precum și a inculpatei Fieraru Olga, transferul de mijloace financiare a avut loc în anul 2013.

De asemenea, instanţa explică motivul infracţiunii, care nu este un semn obligatoriu în acest caz, prin năzuinţa de a acorda un ajutor victimelor, eventual un interes personal dictat de relaţiile cu alţi participanţi, dar şi încrederea exagerată în lipsa răspunderii pentru faptele comise, iar în acelaşi timp, probabil dorinţa creşterii propriului profit din aceste acţiuni, care la caz nu a fost demonstrat.

Instanța de judecată conchide că inculpata își dădea seama de caracterul prejudiciabil al acțiunilor sale, când le-a îndemnat pe ambele victime să se deplaseze în federația Rusă, unde vor putea să practice cerșitul, dar şi în situaţia acordării ajutorului necesar în vederea asigurării deplasării acestora în regiunea nominalizată precum și adăpostirea acestora, iar mai mult ca atât, aceasta personal s-a deplasat în acest loc, fiind observată atât de victime, cât şi se confirmă prin informaţia privind trecerea frontierei în această direcţie.

Referitor la poziția inculpatei Fieraru Olga, care nu a recunoscut săvîrșirea faptelor prejudiciabile de care este învinuită, instanța le va aprecia ca o metodă a apărării de a evita răspunderea penală pentru comiterea acestora, or, cele declarate de către inculpata Fieraru Olga, sunt combătute prin probele cercetate în ședința de judecată și apreciate de către instanța drept pertinente în stabilirea vinovăției inculpatei Fieraru Olga.

Subiect al infracţiunilor, prevăzute de art.165 Cod Penal poate fi orice persoană fizică responsabilă, care a împlinit vârsta de 16 ani. În asemenea circumstanțe se atestă că inculpata Fieraru Olga conform extrasului din Registru de stat al populației (Vol.Iv. f.d. 10) la momentul săvârșirii faptei era persoană majoră, fără antecedente penale conform revendicării 246 (Vol.IV, f.d.11) la evidența medicului narcolog și psihiatru nu se află (Vol.IV, f.d.64), aceasta a fost recunoscută după fotografie de către partea vătămată Placintă Tatiana conform procesului verbal de recunoaștere a persoanei după fotografie (*Vol.III, f.d. 68*)

Prin urmare, cu referire la învinuirea înaintată inculpatei Fieraru Olga în comiterea circumstanţelor de fapt incriminate, instanța de judecată consideră necesar ca prin prisma art. 325 din Codul de procedură penală, reieşind din considerentele enumerate *infra*, precum şi din totalitatea probelor examinate în şedinţa de judecată şi apreciate *supra* ca fiind pertinente, concludente și veridice, care în ansamblu coroborează între ele, se completează unele pe altele, nu trezesc nici o îndoială și **dovedesc prezenţa semnelor constitutive ale infracţiunii prevăzute de art. *165 alin. (2) lit. b)* din Codul penal**, având în vedere că în cadrul cercetării judecătorești s-a stabilit nevinovăția inculpatului Fieraru Vladic, semnul calificativ al alin.(2) lit.d) al art.165 Cod penal „de două sau mai multe persoane" ***urmează a fi exclus***, instanţa consideră relevant ca acţiunile inculpatei să fie încadrate juridic anume pentru comiterea infracțiunii conform acestui temei juridic.

Aşadar, instanța de judecată consideră necesar ca Fieraru Olga Vasile să fie condamnată pentru comiterea infracțiunii prevăzute de art. **165 alin. (2) lit. b) din Codul penal**, reieşind din considerentele enumerate *supra*, precum şi din totalitatea probelor examinate în faza urmăririi penale şi constatate ca fiind pertinente, concludente și veridice, care în ansamblu coroborează între ele, se completează între ele, nu trezesc nici o îndoială și dovedesc cert că anume Fieraru Olga Vasile a comis fapta infracţiunii constatată, cu vinovăţie sub forma intenţiei directe.

În condiţiile specificate, reieşind din circumstanţele faptice descrise în speţă, de prevederile art. 165 din Codul penal, instanţa de judecată conchide că în acţiunile inculpatei Fieraru Olga Vasile sunt întrunite toate semnele şi elementele constitutive obligatorii ale componenţei de infracţiune prevăzute de art. 165 alin. (2) lit. b) din Cod penal – *„trafic de ființe umane, adică recrutarea, transportarea și adăpostirea mai multor persoane, cu consimțământul acestora, în scop de exploatare pentru cerşetorie, prin înșelăciune și abuz de poziție de vulnerabilitate asupra a două persoane."* şi prin urmare, se stabilește atât temeiul real, cât şi temeiul juridic pentru atragerea sa la răspundere penală.

Cu privire la pedeapsă.

De către acuzatorul de stat Barbalat Nadejda, în dezbaterile judiciare a fost solicitată recunoașterea inculpaților Fieraru Vladic și Fieraru Olga vinoveți de săvârșirea infracțiunii incriminate cu stabilirea unei pedepse, în baza art. 165 alin. (2) din Codul penal, sub formă de închisoare în limitele prevăzute de lege.

Apărătorii inculpaților Fieraru Vladic, avocatul Babără Marian și inculpatei Fieraru Olga, avocatul Suduc Marian în dezbaterile judiciare au solicitat achitarea clienților săi.

Potrivit art.24 alin.(2) din Codul de procedură penală, instanța judecătorească nu este organ de urmărire penală, nu se manifestă în favoarea acuzării sau a apărării şi nu exprimă alte interese decât interesele legii. În cazul săvârşirii unei infracţiuni, instanţa de judecată este singură în măsură să înfăptuiască nemijlocit opera de individualizare a pedepsei pentru infractorul care a comis acea infracţiune, având deplina libertate de acţiune în vederea realizării acestei operaţiuni, ţinând seama de regulile şi principiile prevăzute de Codul penal, la stabilirea felului, duratei ori a cuantumului pedepsei în cadrul operaţiunii de individualizare a acesteia.

La individualizarea judiciară a pedepsei ce se va aplica instanţa va avea în vedere dispoziţiile art. art. 7, 75 Cod penal, respectiv: modalitatea şi împrejurările în care a fost comisă infracţiunea, gradul de pericol social mediu al faptei săvârşite, de împrejurările în care a fost comisă fapta, dar şi circumstanţele cauzei care atenuează ori agravează răspunderea penală.

În conformitate cu art.61 alin.(1) şi (2) din Codul penal, pedeapsa penală este o măsură de constrângere statală şi un mijloc de corectare şi reeducare a condamnatului ce se aplică de instanţele de judecată, în numele legii, persoanelor care au săvârşit infracţiuni, cauzând anumite lipsuri şi restricţii drepturilor lor. Pedeapsa are drept scop restabilirea echităţii sociale, corectarea condamnatului, precum şi prevenirea săvârşirii de noi infracţiuni atât din partea condamnaţilor, cât şi a altor persoane.

Concomitent, executarea pedepsei nu trebuie să cauzeze suferinţe fizice şi nici să înjosească demnitatea persoanei condamnate. Pedeapsa aplicată persoanei recunoscute vinovate trebuie să fie echitabilă, legală şi corect individualizată, capabilă să restabilească echitatea socială şi să realizeze scopurile legii şi pedepsei penale, în strictă conformitate cu dispoziţiile părţii generale a Codului penal şi stabilirea pedepsei în limitele fixate în partea specială.

Instanţa remarcă că pedeapsa este echitabilă când ea impune infractorului lipsuri şi restricţii ale drepturilor lui, proporţionale cu gravitatea infracţiunii săvârşite şi este suficientă pentru restabilirea echităţii sociale, adică a drepturilor şi intereselor victimei, statului şi întregii societăţi, perturbate prin infracţiune.

De altfel, pedeapsa este echitabilă şi atunci când este capabilă de a contribui la realizarea altor scopuri ale pedepsei penale, cum ar fi corectarea condamnatului şi prevenirea comiterii de noi infracţiuni atât de către condamnat, cât şi de alte persoane. Or, practica judiciară demonstrează că o pedeapsă prea blândă generează dispreţ faţă de ea şi nu este suficientă nici pentru corectarea infractorului şi nici pentru prevenirea săvârşirii de noi infracţiuni.

În concordanţă, instanţa consideră că o pedeapsă prea aspră generează apariţia unor sentimente de nedreptate, jignire, înrăire şi de neîncredere în lege, fapt ce poate duce la consecinţe contrare scopului urmărit.

În aceste sens, instanța de judecată menționează că scopul pedepsei penale nu este ca aceasta să fie retributivă, intimidatoare sau vindicativă, în sens că pedeapsa nu trebuie privită ca „preţul” pe care trebuie să-l plătească persoana pentru fapta prejudiciabilă, ci trebuie să reflecte un echilibru între gravitatea faptei prejudiciabile şi urmările ei, prin excluderea caracterului vindicativ al pedepsei, urmărindu-se ca statul să nu urmărească răzbunarea, ce ar genera altă

răzbunare, prin încălcarea dreptului, ci realizarea dreptăţii, inclusiv prin prisma principiilor proporţionalităţii şi cel al echităţii lor.

Instanţa concluzionează că sentinţa de condamnare în prezenta cauză penală va avea un efect preventiv serios atât pentru inculpat, cât şi pentru alte persoane predispuse la comiterea unor astfel de infracţiuni şi va constitui o garanţie şi o asigurare că drepturile şi libertăţile consfinţite în Constituţia Republicii Moldova şi alte legi ale statului sunt apărate, iar violarea lor este contracarată şi pedepsită.

În cadrul individualizării pedepsei, instanţa de judecată ține cont și de regula nr.6 din Recomandarea NR. R (92) 16 a Comitetului de miniştri către statele membre referitoare la regulile europene asupra sancţiunilor aplicate în comunitate *(adoptată de Comitetul de Miniştri în 19 octombrie 1992, cu ocazia celei de a 482-a reuniune a Delegaţiilor de Miniştri)*, potrivit căreia „natura şi durata sancţiunilor şi măsurilor aplicate în comunitate trebuie de asemenea să fie proporţională cu gravitatea infracţiunii pentru care un delincvent a fost condamnat sau o persoană este inculpată, cât și cu situația personală a acesteia”.

Din examinarea textului de lege invocat, rezultă că aceste criterii sunt obligatorii şi trebuie avute în vedere în procesul de stabilire şi aplicare a pedepsei.

Privind gravitatea infracţiunii prevăzute de art. 165 alin. (2) lit. b) din Codul penal săvârşită de către inculpata Fieraru Olga, instanţa, conform art.16 din Codul penal, atestă că infracţiunea, în funcţie de caracterul şi gradul prejudiciabil, se atribuie la categoria infracțiunilor deosebit de grave comise cu intenţie, care face parte din domeniul contra libertăților, cinstei și demnității persoanei, care atentează la unele din valorile principale ocrotite de Constituția Republicii Moldova.

Totodată, instanța de judecată reține că inculpata a comis infracțiunea în lipsa circumstanțelor agravante prevăzute de art. 77 alin. (1) lit. c) din Codul penal, adică *„săvârşirea infracţiunii prin orice formă de participaţie”* instanţa notează că nu poate fi reținută agravanta prevăzută la lit. d) a alin. (2) din art. 165 a Codului penal, de care este învinuită inculpata, fiind luată în considerare că potrivit învinuirii coparticipat ar fi fost Fieraru Vladic și alte persoane nestabilite de organul de urmărire penală iar odată cu pronunțarea sentinței de achitare în privința inculpatului Fieraru Vladic și nestabilirea celorlalți participanți precumși rolul acestora instanța este în imposibilitate de a reține semnul calificativ menționat. Consecvent, instanța va reține în calitate de circumstanțe atenuante prevăzute la art. 76 din Codul penal, faptul că inculpata Fieraru Olga este divorțată la întreținerea sa se află 3 copii minori.

Subsecvent, temeiuri pentru liberarea inculpatei de răspundere penală conform prevederilor art. 53 din Codul penal nu au fost stabilite.

În continuare, instanţa de judecată conchide că art.165 alin.(2) lit. b) din Cod penal stabileşte la data comiterii infracțiunii şi în prezent o pedeapsă cu închisoare de la 7 ani până la 15 ani, cu privarea de dreptul de a ocupa anumite funcţii sau de a exercita o anumită activitate pe un termen de la 2 la 5 ani, iar la caz însă, instanţa nu a stabilit circumstanţe care ar impune aplicarea pedepsei în limite maxime ale sancţiunii penale, or inculpata nu are antecedente penale (vol.IV, f.d.11), iar în privinţa sa alte cazuri de înlesnire a unor activităţi similare nu s-au înregistrat.

În acest mod, reieşind din opiniile participanţilor la proces, a materialelor dosarului penal, a sancţiunii normei penale incriminate şi din cele nominalizate *supra*, instanţa consideră că o pedeapsă care ar justifica cu adevărat scopul legii penale în acest caz, care ar contribui la corectarea condamnatului, dar şi prevenirea comiterii de noi infracţiuni de către condamnat este aplicarea doar a unei pedepse sub formă închisoare, care este una echitabilă în raport cu persoana acesteia şi cu infracţiunea săvârşită în privinţa părţilor vătămate, iar în acelaşi timp nu va genera sentimente de nedreptate, dar va constitui o garanţie şi o asigurare că drepturile şi libertăţile consfinţite în Constituţia Republicii Moldova şi alte legi ale statului sunt apărate, iar violarea lor este contracarată şi pedepsită.

Astfel, reieşind din cele menţionate *supra*, instanţa va aplica în privinţa inculpatei Fieraru Olga Vasile pentru săvârşirea infracţiunii prevăzute de art. 165 alin. (2) lit. b) din Codul penal, o pedeapsă în limita prevăzută de legea penală și anume închisoare **7 ani**.

În acelaşi timp, în ce privește aprecierea tipului penitenciarului pentru executarea pedepsei, instanța de judecată în cazul condamnării inculpatei, în conformitate cu art. 72 alin. (4) şi (6) din Codul penal, dispune executarea pedepsei în penitenciar de tip închis pentru femei. Perioada executării pedepsei urmează a fi calculată din momentul definitivării sentinței.

Cu referire la inculpatul Fieraru Vladic instanța menționează că în concordanță cu prevederile art.390 alin.(1) pct.2) Cod de procedură penală „*Sentința de achitare se adoptă dacă fapta nu a fost săvîrşită de inculpat*”. În lipsa probelor ce ar demonstra că fapta a fost săvârșită de inculpat precum și din argumentele enunțate supra instanța urmează să achite pe Fieraru Vladic Constantin de comiterea infracțiunii prevăzute de art.165 alin.(2) lit.b) și d) Cod penal.

Cu privire la măsura preventivă.

În corespundere cu prevederile art. 385 alin. (1) pct. 15) şi art. 395 alin. (1) pct. 5) din Codul de procedură penală, instanţa urmează să se expună în privința măsurii preventivă ce se va aplica inculpatei Fieraru Olga până când sentinţa va deveni definitivă.

Analizând materialele dosarului penal, la momentul pronunțării sentinței, instanţa atestă că în privinţa inculpatei Fieraru Olga nu este aplicată o măsura preventivă.

În acest context, instanţa relevă că conform art. 329 alin. (1) din Codul de procedură penală, la judecarea cauzei, instanţa, din oficiu sau la cererea părţilor şi ascultând opiniile acestora, este în drept să dispună *aplicarea*, înlocuirea sau revocarea măsurii preventive aplicate inculpatului.

Instanţa constată că potrivit art. 175 alin. (1) şi (2) din Codul de procedură penală, constituie măsuri preventive măsurile cu caracter de constrângere orientate *în scopul asigurării de către instanţă a executării sentinţei*.

Măsurile preventive sânt orientate spre a asigura buna desfăşurare a procesului penal sau a împiedica bănuitul, învinuitul, inculpatul să se ascundă de urmărirea penală sau de judecată, spre aceea ca ei să nu împiedice stabilirea adevărului ori spre *asigurarea de către instanţă a executării sentinţei*.

Reieşind din conţinutul art. 178 alin. (2) din Codul de procedură penală, *obligarea de a nu părăsi ţara* constă în îndatorirea impusă inculpatei de către instanţa de judecată de a nu părăsi

ţara fără încuviinţarea organului care a dispus această măsură, precum şi în îndeplinirea altor obligaţii prevăzute la alin.(1) din acelaşi articol.

În aceste circumstanţe, instanţa consideră că suntem în prezenţa cazului în care este o necesitate absolută de a aplica măsura preventivă sub formă de obligare de a nu părăsi ţara, faţă de inculpata Fieraru Olga, pînă la definitivarea sentinței, deoarece doar această măsură preventivă este reală şi efectivă în cazul dat şi va asigura comportamentul respectiv al acesteia, pînă la executarea sentinţei emise.

Cu privire la mijloacele materiale de probă.

Cu referire la prevederile art. 161-162, art.385 alin.(1) pct.13, art.397 pct. 3) din Codul de procedură penală, la adoptarea sentinței, instanța de judecată hotărăște chestiunea cu privire la corpurile delicte.

Referitor la mijloacele materiale de probă, instanța de judecată reține că prin ordonanțele organului de urmărire penală, au fost recunoscute şi anexate la cauza penală în calitate de mijloace materiale de probă: proces - verbal de recunoaștere după fotografie din 20.06.2017, Proces - verbal de recunoaștere după fotografie din 20.06.2017, Proces-verbal de examinare a obiectului din 16.01.2019 prin care a fost examinată informația cu privire la traversarea frontierei de stat la 26.05.2013, Copia sentinței din 27.03.2017 și decizia Curții Supreme de Justiție din 16.05.2018 în care sunt indicate declarațiile martorilor Plăcintă Tatiana, Buruianu Viorel, Procesul verbal de confruntare din 02.04.2019 unde a fost efectuată confruntarea între partea vătămată Plăcintă Tatiana și Fieraru Olga, Procesul verbal de confruntare din 02.04.2019 unde a fost efectuată confruntarea între Fieraru Olga și martorul Bogdan Raisa, Procesul verbal de confruntare din 29.01.2019 unde a fost efectuată confruntarea între partea vătămată Plăcintă Tatiana și bănuitul Fieraru Vladic, Procesul verbal de confruntare din 20.05.2019 unde a fost efectuată confruntarea între partea vătămată Plăcintă Tatiana și învinuitul Fieraru Vladic, Informații de la instituții bancare privind efectuarea tranzacțiilor financiare precum și deținerea conturilor bancare de către Fieraru Olga și Fieraru Vladic

Potrivit art. 162 alin. (1) pct. 5) din Codul de procedură penală documentele care constituie corpuri delicte rămân în dosar pe tot termenul de păstrare a lui sau, *la solicitare*, se remit persoanelor interesate, iar din conținutul prevederilor art. 157 alin. (1) din Codul de procedură penală denotă că constituie mijloc material de probă documentele în orice formă *(scrisă, audio, video, electronică etc.)* care provin de la persoane oficiale fizice sau juridice dacă în ele sunt expuse ori adeverite circumstanțe care au importanță pentru cauză.

Subsecvent, art. 157 alin. (2) din Codul de procedură penală stipulează că documentele se anexează, prin ordonanța organului de urmărire penală sau prin încheierea instanței, la materialele dosarului și se păstrează atâta timp cât se păstrează dosarul respectiv.

Elucidând cele expuse *supra*, se concluzionează că, la materialele cauzei penale documentele enumerate se păstrează în original, păstrarea cărora este permisă de norma de drept și necesară reieșind din circumstanțele de fapt și drept depistate în cadrul ședinței de judecată, fiind recunoscute în calitate de probe pertinente cauzei şi în urma celor expuse, în temeiul art. 162 alin. (1) pct. 5) din Codul de procedură penală, instanța de judecată concluzionează că mijloacele

materiale de probă descrise, urmează să rămână la materialele cauzei penale pe toată perioada păstrării sale.

Cu privire la cheltuieli judiciare:

Cu referire la cheltuielile judiciare instanța de judecată reține, că atât din conținutul rechizitoriului nu se atestă cheltuieli judiciare, cât şi în ședință de judecată, acuzatorul de stat Barbalat Nadejda nu a solicitat încasarea mijloacelor bănești cu titlu de cheltuieli judiciare.

Cu privire la latura civilă.

În contextul dezbaterilor judiciare, nu au survenit acțiuni civile. Respectiv, instanţa statuează că în conformitate cu art. 219 alin. (1) din Codul de procedură penală, acțiunea civilă în procesul penal se intentează prin depunerea unei cereri, adresate procurorului sau instanței de judecată, de către persoanele fizice sau juridice cărora le-au fost cauzate prejudicii materiale sau morale nemijlocit prin fapta (acţiunea sau inacţiunea) interzisă de legea penală sau în legătură cu săvârșirea acesteia.

Concomitent, potrivit art. 221 alin. (1) din acelaşi cod, acţiunea civilă în procesul penal se intentează în baza cererii scrise a părţii civile sau a reprezentantului ei în orice moment de la pornirea procesului penal până la terminarea cercetării judecătoreşti.

În acest context, instanţa conchide că în privinţa părţilor civile care nu au depus o acțiune civilă în formă scrisă, le sunt aplicabile prevederile art. 221 alin. (5) din Codul de procedură penală, care indică că persoana care nu a înaintat acţiunea civilă în cadrul procesului penal, precum şi persoana a cărei acţiune civilă a rămas nesoluţionată, au dreptul de a înainta o asemenea acţiune în ordinea procedurii civile.

Astfel, instanța explică că Placinta Tatiana este în drept să înainteze o acțiune civilă separat, în ordinea procedurii civile.

În conformitate cu prevederile articolelor 72, 90 din Codul penal, 162, 219-221, 329, 340, 384-390, 390 alin.(1) pct.2), 392-395 și 397 din Codul de procedură penală, instanța de judecată,

hotărăște:

Se recunoaște vinovată **Fieraru Olga Vasile, d.n.***** în comiterea infracțiunii prevăzute de art. 165 alin. (2) lit. b) din Codul penal, stabilindu-i acesteia o pedeapsă cu închisoare pe un termen de 7 (șapte) ani, cu executarea pedepsei în penitenciar de tip închis pentru femei.

Termenul executării pedepsei în privinţa lui Firaru Olga Vasile se va calcula din momentul rămânerii definitive a prezentei sentinţe.

Se aplică în privința lui Fieraru Olga Vasile măsura preventivă – obligarea de a nu părăsi ţara, cu menținerea acesteia până la intrarea sentinței în vigoare.

A achita pe **Fieraru Vladic Constantin, d.n.***** învinuit de comiterea infracțiunii prevăzute de art.165 alin. (2) lit.b) și d) din Codul penal, pe motiv că fapta nu a fost săvârșită de inculpat.

Mijloacele materiale de probă: proces - verbal de recunoaștere după fotografie din 20.06.2017, Proces - verbal de recunoaștere după fotografie din 20.06.2017, Proces-verbal de examinare a obiectului din 16.01.2019, Copia sentinței din 27.03.2017 și decizia Curții Supreme de Justiție din 16.05.2018, Procesul verbal de confruntare din 02.04.2019, Procesul verbal de confruntare din 29.01.2019, Procesul verbal de confruntare din 20.05.2019, Informații de la instituții bancare privind efectuarea tranzacțiilor financiare precum și deținerea conturilor bancare de către Fieraru Olga și Fieraru Vladic, se vor deţine la cauza penală, pe toata perioada păstrării sale.

Sentinţa este cu drept de atac în ordine de apel la Curtea de Apel Chişinău, în termen de 15 zile, prin intermediul Judecătoriei Chişinău *(sediul Buiucani)*.

Preşedintele şedinţei,
judecător **Garabagiu Valentina**